

naša luč

1981

4

leto 30

slovenska pratika

CVETNA NEDELJA

Spomin Kristusovega vhoda v Jeruzalem, ko je jahaje na oslici doživel navdušen sprejem množice, je praznovala Cerkev že od nekdaj na moč slovesno s posebnimi obredi pred véliko mašo.

V Sloveniji ni kraja, kjer ne bi nosili na cvetno nedeljo k blagoslovu snopov in šopov pomladanskega zelenja, v spomin na palmove veje, ki so jih v Jeruzalemu lomili in stlali pred prihajajočim Kristusom. Ta »žegnani les« naj v moči blagoslova ohrani stvari, ki pridejo z njim v dotiko, vsega hudega!

Oljčne vejice in male butarice meščanov se kar ne dadó primerjati z butarami na deželi: le-té so zajetne, težke in dolge, da jih mora nesti več fantov.

Meščan zatakne oljčno vejico za razpelo ali podobo in jo čez leto komaj kdaj rabi. Kmet pa butaro razdre in »žegnani les« razdeli na nešteto krajev, kjer naj mu varuje imetje in pridelek, shrani ga za mnogotere potrebe doma: od bolezní, ki naj jo ozdravi, do hude ure, ki naj jo prežene.

VELIKI ČETRTEK

Po novem je slovesna maša velikega četrтка premaknjena na večer. S tem so prizadete stare navade.

Po starem je dopoldne vse, kar ni moglo k božji službi, čakalo, da zapoje farni zvon. Oglasil se je, ko je duhovnik pred oltarjem zapel »slavo«. Nato pa je zvon utihnil za tri dni. Z njim vred so utihnil tudi vsi zvonci in zvončki v cerkvi, orgle so prenehale. Ljudje so menili, da so »orgle zavezali«, zvonovi pa da so »odleteli na božjo pot v Rim«. Z zvonika se oglašá velika raglja.

Ta dan ljudje obiskujejo božji grob. Narejen je v stranski kapeli. Pisatelj Meško je opisal svoje nepozabne vtise iz otroških let o božjem grobu: »Res, mala nebesa! Kamor se ozreš, vsepovsod same luči, bele, rdeče, zelene, modre, rumene! In vojaki, ki stojé ob strani resni in brezčutni in gledajo tako hudo in jezno! In angela, ki jokata ob grobu! In v grobu Gospod Bog! In monštranca, stoječa visoko na oltarju, zavita v tenčico, in dve vrsti sveč ob njej — čudovito!«

VELIKI PETEK

Veliki petek je edini dan v letu, ko ni maše. Oltar je brez vsega okrasja. Tabernakelj je odprt in prazen, pred njim stoji v temno tančico zagrnjeni križ. Mrtvaško vzdusje v cerkvi se je preneslo tudi na domove in v vsakdanje življenje. Veliki petek je dan žalosti.

Po novem je postavljena božja služba na popoldanski čas. Namesto maše je opravilo, ki obsega uvod z branjem beril in pasijona, prošnje vernikov, osrednji del z razkrivanjem in počeščenjem križa in sklepno obhajilo. Verniki poljubljajo Križanega na stopalih.

Po vsej Sloveniji je veliki petek najstrožji postni dan.

VELIKA SOBOTA

Tudi velikosobotna božja služba se obhaja sedaj šele zvečer. Ves

dan vlada po cerkvi grobna tišina, ki obdaja mrtvega Zveličarja.

Pred večerno mašo blagoslovi duhovnik najprej novi ogenj, pet zrn kadila za na velikonočno svečo — podoba petih Kristusovih ran — po branju beril pa krstno vodo. Po litanijah vseh svetnikov se začne maša. Pri »slavi« se spet veselo oglasijo zvonovi, zvončki in orgle. Vendar je Cerkev zato, da lahko otroci raznesejo novi ogenj po hišah, ohrani-la blagoslov ognja in vode po preprostem obredu v zgodnjih jutranjih urah.

Blagoslov velikonočnega žegna je v zgodnjih popoldanskih urah. Tudi najrevnejši človek si je že od nekdaj preskrbel za veliko noč klobas, gnjati, jajc, hrena in potic. Po končanem blagoslovu se dekleta razbeže domov, kajti tista, ki se prva vrne v vas, se bo tisto leto omožila.

Potem pa vstajenjska procesija ali, kratko, vstajenje! »Čudovita so vstajenja po slovenskih cerkvicah in gričkih: procesija okoli cerkve, godba, gasilci, pevsko društvo, pajbari in dekline v novih gvanthih in nebo — poklekimo! Možnarji bobnijo, zvonovi donijo v glas aleluje, vsi zvončki pripevajo z otroškimi grli... Aleluja, aleluja!« (Leopold Stanek).

Za vzhodni in severni rob slovenskega ozemlja so bili značilni velikonočni ognji, ki so zagoreli na veliko soboto zvečer v mraku, ponekod pa šele ponoči.

VELIKA NOČ

Nobenega praznika niso obhajali pri nas tako slovesno kakor veliko noč: kresovi po gričih, pokanje topičev, slavnostno pritrkavanje od vseh strani — to je pomagalo ustvarjati nepopisno praznično razpoloženje, razglašalo življenjsko radost zaradi Kristusove zmage nad smrtjo. Potem pa doma »žegen«, zbiranje družine v domači hiši, blagoslov in obhod domačije, sekanje pirhov.

Niko Kuret:

PRAZNIČNO LETO SLOVENCEV

*Slika na naslovni strani:
Domačija pri Frankolovem, razloženi vasi v ozki dolini Tesnice ob zvezni cesti Celje-Maribor.*

mesečnik
za slovence
na tujem

april 1981

Ureja uredniški odbor.
Odgovorni urednik:
Dr. Janez Hornböck.

Založba: Družba
sv. Mohorja v Celovcu.
Tisk: Tiskarna Družbe
sv. Mohorja v Celovcu.
Izhaja vsak mesec razen
julija in avgusta.

Naročnina:

Anglija	5 angl. f.
Avstrija	120 šil.
Belgija	280 belg. fr.
Francija	40 fran. fr.
Italija	8000 ital. lir
Švica	18 švic. fr.
Nizozemska	19 niz. gld.
Nemčija	18 n. mark
Švedska	40 šv. kron
Avstralija	8 av. dol.
Kanada	12 kan. dol.
USA	10 am. dol.

Razlika v cenah je pogo-
jena zaradi neenakih
poštnin v posameznih
državah in različnih de-
viznih preračunavanj.

Naročnike sprejemajo po-
verjeniki in uprava »Naše
luči«.

Uredništvo in uprava:

Viktringer Ring 26,
A-9020 Klagenfurt,
Austria.

Printed in Austria

Sredi meseca praznujemo VELIKO NOČ, praznik vsega smisla krščanstva. Dan, ko je božji Sin Jezus Kristus iz Nazareta pred 2000 leti v Jeruzalemu premagal svojo smrt in zaživel v novo, poveličano življenje.

Že apostol Pavel, nekdanji zavzet preganjalec Kristusa in njegovih učencev, se je zavedel usodne pomembnosti te resnice. Zato je v pismu svojim vernikom v grški Korint zastavil tisti štirikratni pogojnik »če pa Kristus ni vstal«.

Tudi zdajšnji kristjani se do konca zavedamo usodnosti Kristusovega vstajenja za nas. Vemo, da prav zaradi njega ni vseeno, kakšno je naše

● osebno ravnanje: Bog zahteva od nas resničnost, pristnost, iskrenost, skromnost, poštenost, delavnost ...

● razmerje do drugih: Bog terja od nas odprtost, zavzetost za odpisane, dobroto, služenje vsem, brez ozira na to, ali hodi nekdo v cerkev ali ne, ali ima rdečo knjižico ali ne ... ne misleč na povrnitev uslug ...

● pričakovanje prihodnosti: dati bomo morali odgovor za svoje »hiševanje«, in to vsi, verni in neverni; tisti, ki s tem računamo, in tisti, ki mislijo, da jim ne bo treba nikomur odgovarjati ...

Kristus je vstal.

Za ta dogodek je dalo preveč prič svoje glave, da bi ne mogel biti resničen.

Veselimo se!

In ravnajmo vsak dan v luči te resnice!

Ne bomo razočarani.

o

PAPEŽ je napisal za post posebno pismo vsem članom Cerkve. Iz njega izpisujemo nekaj misli:

● »Pomni, človek, da si prah in da se v prah povrneš«. Spomni se, kristjan, da si povabljen k drugačnim dobrinam, kakor so snovne, ki bi te lahko odvrnile od bistvenega. Prihajaš od Boga in k njemu se vračaš. To pa je pot, ki nam jo je nakazal Jezus Kristus.

● Ta čas nas spodbuja k razmišljanju o razmerju do njega, ki ga kliče-
mo Oče naš, in spet vzpostavlja red, ki mora vladati med brati; čas, ki nas dela soodgovorne za druge, ki nas osvobaja naše sebičnosti, naše nizkosti, hudobije in napuha, ki nam daje boljše spoznanje, kako smo dolžni služiti drug drugemu kakor Kristus.

● Ta čas resnice nas zaustavlja kot dobrega Samarijana na poti in nam daje priložnost, da spoznamo svojega brata in postavimo svoj čas in svoje imetje v službo vsakodnevnega darovanja. Dobri Samarijan je Cerkev, je vsakdo izmed nas po svojem poklicu in službi. Dobri Samarijan živi življenje ljubezni.

● Sveti Pavel pravi: »Namesto Kristusa smo poslani.« V tem je naša odgovornost. Poslani smo k drugim, k svojim bratom.

CENA BENCINA ZMANJŠALA POVPRAŠEVANJE NA ČRPALKAH — Po občutni podražitvi bencina je »Petrol«, ki s svojimi črpalkami obvlada 80 odstotkov slovenskega tržišča, prodal za okoli 20 odstotkov manj bencina. Največji padec prodaje so zabeležili v Novi Gorici in Sežani, kjer so prodali 37 odstotkov manj bencina. Manjkali so namreč italijanski državljani, ki jim je pogonsko gorivo postalo predrago. Za 5 odstotkov večjo prodajo bencina so zabeležili le na celjskem območju. Po izračunu so avtomobili v Sloveniji »popili« v januarju 29,9 milijonov litrov bencina, kar je za 9 milijonov litrov manj kot leta 1978. Odgovorni gospodarstveniki so mnenja, da bo za 20 odstotkov zmanjšana poraba ostala stalnica vse leto.

MANJ BREZPOSELNIH, KOT SO PRIČAKOVALI — Lansko leto se je število zaposlenih povečalo le za 7391 ljudi ali za 0,9 odstotka. Največji porast sta zabeležila Pomurje in Posavje s štiriodstotno stopnjo porasta zaposlenosti; bolj mirno je bilo le na Gorenjskem s 0,7 odstotkov porasta. Pokazalo se je, da je med brezposelnimi, ki jih je bilo 12.300, največ strokovno usposobljenih delavcev in mladih ljudi s srednješolsko izobrazbo.

DOLENJSKE TOVARNE IZVOZILE ZA OKOLI 4,6 MILIJARD DINARJEV — Levji delež pri lanskoletnem izvozu na tuja tržišča je imela Industrija motornih vozil IMV iz Novega mesta. Samo v novembru in decembru lanskega leta je to avtomobilsko podjetje izvozilo dnevno za okoli

milijon dolarjev izdelkov. Podobne uspehe je imela tudi novomeška tovarna zdravil »Krka«, zadovoljna z izvozom pa sta bila tudi kombinat »Novoles« ter tekstilna tovarna »Novoteks«. Seveda so morala tudi ta podjetja obiti marsikatero čer, ki so jim jo postavili zaostreni pogoji gospodarjenja. Podjetji IMV in »Krka« pa sta kljub poostreni denarni politiki vložili nekaj milijard dinarjev v obnovo in razširitev proizvodnje, kar se je potem obrestovalo pri večji stopnji produktivnosti in boljši kvaliteti izdelkov.

TUDI POHORJE SE POČASI SPREMENJA — Po podatkih, ki so jih zbrali strokovnjaki za zaščito človekovega okolja v dvajsetih mesecih dela, se je zunanja podoba Pohorja v zadnjih dvesto letih zelo spre-

Slovensko morje

nila. Medtem ko so bili pohorski gozdovi pred dvesto leti sestavljeni iz listavcev (bukve), so pa danes predvsem iglavci značilno drevo gozda na Pohorju. Tudi živalski svet se je v tem obdobju močno spremenil oziroma osiromašil. Izginili so predvsem medvedje, risi, turi, zobri, bobri in volkovi, močno pa sta se v škodo gozdov razmnožila jelen in dajmak. Kmalu pa ne bo več velikega petelina, ruševca, jazbeca in belega planinskega zajca. Strokovna knjiga, iz katere so ti podatki, bo služila prizadevanju za ohranitev živalskega in rastlinskega sveta na Pohorju. Kot Pohorje pa bodo v bodoče raziskali tudi druge zanimive slovenske predele.

TEK TREH DEŽEL — Turistično društvo Kranjska gora, Telovadno društvo iz Podkloštra na Koroškem in Turistična zveza iz Trbiža so tudi letos pripravili in izvedli smučarski tek po progi, ki se je vila od Rateč mimo Trbiža in se končala v Podkloštru. Tek se je udeležilo kar dva tisoč smučarjev iz treh dežel. Ker jih je največ prišlo iz Slovenije, je prehodni pokal dr. Julija Kugyja do prehodni slovensko moštvo. Na slovesno podelitev nagrad je prišel iz Slovenije podpredsednik vlade dr. Šinigoj, iz Italije predsednik deželne vlade Antonijo Comelli, iz Avstrije pa celovski predsednik deželne vlade. Prireditelji so poskrbeli za varno progo, predvsem v Italiji, kjer so bili nekateri odseki zelo zahtevni, tekmovalci pa so v naseljih dobili tudi toplo okrepčilo. Tudi ta prireditev je pokazala, da je prijateljstvo med sosedi boljše kot pa sovraštvo in prezir.

AJDOVŠČINA — Mladi kmetovalci so se zbrali na 4-dnevnem seminarju, kjer so razpravljali predvsem o vprašanju socialne varnosti in socialnega položaja slovenskih kmetov. Ugotovili so, da so prav neresetovna vprašanja s tega področja kriva, da vedno manj mladih ostaja na kmetijah.

BOVEC — Na Kaninu so v začetku marca odprli novo trisedežnico, ki bo zelo razbremenila osrednje kanianske vlečnice. V eni uri bo nova trisedežnica prepeljala 1250 smučarjev en kilometer daleč in jim odprla nova smučišča na pobočjih Škripov. Upajo, da se bo vloženi denar (23 milijonov dinarjev) že kmalu obrestoval.

BELINCI — Kulturno-umetniško društvo je v zadnjem času zelo razvejalno svojo dejavnost in približalo kulturo kmečkemu in delovnemu človeku v tej občini. Prav zato pa se vprašujejo, zakaj njihovo delo ni tako dobro zapisano pri občinskih možeh, ki so jim tudi za letošnje leto namenili premalo denarja. Pa tudi delovne organizacije bi po njihovem mnenju lahko denarno pomagale pri raznih prireditvah. Posebno se zatika pri raznih večjih folklornih prireditvah, ki so že zdavnaj presegle občinske meje. Prav tovrstne prireditve so pripomogle, da se je vsakoletno kulturno mrtvilo v poletnih mesecih v zadnjem času precej razgibalo.

BEGUNJE NA GORENJSKEM — Kriza, ki je zajela rekreacijsko industrijo in ugonobila 17 manjših podjetij po Evropi, je tovarni smučiči »Elan« do sedaj prizanesla. Uspeli so celo povečati proizvodnjo smučiči in jih izvoziti na zahodno tržišče. Lansko leto so tako izvozili kar štiri petine celotne proizvodnje. Samo v Severni Ameriki so prodali 120.000 parov smučiči. Skrbi jih le stalna rast cen osnovnih surovin, kot so jesenov ali smrekov les.

CELJE — 26. februarja je na »Sloveniki«, hitri cesti med Mariborom in Celjem, prišlo do verižnega trčenja najmanj 25 avtomobilov. K sreči ni bilo človeških žrtev, škoda na avtomobilih pa je preseгла 200 starih milijonov dinarjev. Kilometer in pol dolg pas goste megle pri Celju, kjer je bila vidljivost samo 2 do 3 metre, je poleg nepazljivosti voznikov botroval tej hudi prometni nesreči. Mi- (dalje na strani 9)

Tudi naša sredstva družbene obveščanja so papeževemu (zadnjemu) potovanju namenila precejšnjo pozornost. Posebej na televiziji in v Delu je bilo nekaj zelo dobrih prispevkov. Vmes pa se je pojavilo tudi nekaj člankov, ki gotovo ne spadajo v uredniške okvire naših osrednjih glasil.

Pri poročanju o političnih in drugih dogodkih po svetu si je naše časnikarstvo izoblikovalo svoj slog, ki smo ga vajeni in nam je domač. Kadar pa se kdo pripravi pisati o Cerkvi, takrat je tega sloga nenadoma konec. Človeku se zdi, da si uredništva za to priložnost sposojajo način najbolj razpiti zahodnih plehkih časnikov. Takšni zapisi gotovo niso v čast drugim slovenskim časnikarjem, ki objavljajo svoje prispevke na istih straneh.

Pred očmi imamo zlasti zapis »Vpliv katoliške manjšine v Aziji«, ki ga je prineslo Delo 24. februarja. Časnikar je uporabljal nenavaden besednjak. Tako med drugim govori, da Azijo »naskakujejo trume misijonarjev in prekrševalcev«, vztrajno ponavlja nekaj o »krščanskih sektah«, kako je sv. Frančišek Ksaverij »vpeljal katolicizem na Japonsko«, in še marsikaj podobnega.

Tako bi se lahko sprehajali od trditve do trditve, od tiste, da na Kitajskem »še ne mislijo priznati paternalistične vloge rimske kurije pri urejanju njihovih cerkvenih zadev« pa do »plačanih dobrodošlic« papežu na Japonskem.

DRUŽINA, Ljubljana, 8. mar. 81/3.

edini, ki je premagal smrt

Kristus je v vsej zgodovini edini, o katerem priča zgodovina, da je premagal svojo smrt

Letos beremo pri maši berila iz evangelista Mateja. Poglejmo, kaj nam pove on o Jezusovi smrti in vstajenju.

KRIŽANJE

Ko je prišel žalostni sprevod z Jezusom na Golgoto ali Kalvarijo, so dali Jezusu piti vina, pomešanega z miro. S takšno opojno pijačo so usmiljene Judinje običajno postregle na smrt obsojenim, da bi jim s tem olajšale trpljenje. Kristus je pijačo pokusil, a je ni maral piti: odklonil je sleherno polajšanje bolečin.

Ko so ga vojaki križali, so si z žrebom razdelili njegovo obleko.

Potlej so sedli in ostali pri njem na straži. Svoje delo, ki so ga bili vajeni, so opravili mrzlo, stvarno, privajeno. Skromno lastnino obsojenca, nekaj obleke, so si razdelili po ustaljenem postopku, po opravljenem »delu« pa sedli na tla.

Nad glavo so mi pridrili napis o krivdi: »To je Jezus, judovski kralj.« Predpisano je bilo, da je bil na brunu pritrjen list z imenom križanega in z razlogom za njegovo usmrtitev. Čeprav ni našel Pilat na Jezusu ničesar smrti vrednega, pa tudi ne posebno resno jemal njihovih obtožb, da se je Jezus delal judovskega kralja, vseeno visi sedaj na križu ta Jezusov naslov kot razlog za usmrtitev.

Križanje je bilo v starodavnosti najgrozovitejši in najsramotonejši način usmrtitve. In tega, ki je bil križan, naj bi sedaj apostoli razglasili za Odrešenika? Apostol Pavel je ob tem zapisal: »Oznanjamo Kristusa, križanega, Judom pohujšanje in poganom nespamet, njim pa, ki so poklicani, božjo moč in božjo modrost« (1 Kor).

JEZUSA NA KRIŽU ZASRAMUJEJO IN ŽALIMO

Jezus ne sliši v svojem groznem trpljenju nobene dobre besede, marveč samo zasmehovanje in zasramovanje. Tri skupine ljudi se tega početja udeležijo: mimoidoči,

člani velikega zbora in z njim križana razbojnika. »Stopi s križa, če si božji Sin, kot si trdi!« Vsem tem je bilo jasno: njegovo govorjenje, da je božji Sin, je bilo le prazno bahanje. Kako bi sicer mogel končati v tem bednem položaju?

JEZUSOVA SMRT

Opoldne je legla na vso pokrajino tema do treh popoldne. Okoli treh je Jezus zavpil: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil!« Tema je nastala tudi v Jezusovi duši: v smrt je šel po Očetovi volji, sedaj se pa zdi, da je edinstvo med njima pretrgana. Veren človek lahko prenese vsake vrste trpljenja, da ima le Boga. Če Bog izgine, mu ostane le čisti nič. To, se zdi, je Jezusovo občutje na križu. In vendar so te Jezusove besede izraz zaupanja in ne

kvas zemlje

● **Zadnje PAPEŽEVO POTOVANJE** je zanimivo iz več zornih kotov. Trajalo je 12 dni. Papež je imel 56 govorov, maševal je 14-krat. Njegova maša na Aljaski je bila prva papeževa maša v vsej zgodovini Cerkve nad 60. vzporednikom. Ta papež je bil kot prvi papež na Japonskem, kot prvi stopil na polarna tla, se kot

prvi peljal s sanmi na pasjo vprego, kot prvi preletel severni tečaj. Na Japonskem je prebral govor v japonščini, in Japonci so bili z njegovo izgovorjavo zadovoljni. Povsod je iskal stičišča med krščanstvom in nekrščanskimi verami. Na vprašanje, ali bi šel na obisk v rdečo Kitajsko, je odgovoril: »Nikdar ne smemo izgubiti upanja: japonski kristjani so živeli v ilegali dve stoletji, kitajski živijo v njej komaj nekaj desetletij.« Vsi japonski časopisi so objavili zanimive besede japonskega cesarja: »Katoliškim misijonarjem dolgujemo veliko: z njimi je prišla na Japonsko evropska kultura.«

● **FRANCOSKA TELEVIZIJA** je pripravila med poročanjem o papeževem obisku Daljnega vzhoda pred kamerami srečanje japonske redovnice, ki je kot otrok doživela odvrgenje atomske bombe na Hirošimo, in ameriškega pilota, ki je to bombo vrgel. Japonska sestra je na vprašanje časnikarjev, ali jo srečanje s človekom, ki je vrgel smrt na Hirošimo, moti, odgovorila: »Ne, kajti za to, kar se je zgodilo v Hirošimi, je odgovoren ves svet.«

● Na zasedanju **EVROPSKE KONFERENCE O VARNOSTI IN SODELOVANJU** v Madridu je

obupa. V 22. psalmu, iz katerega so vzete, prosi psalmist z njimi Boga kot edinega tolažnika in oporo: »Moj Bog, kličem te podnevi, pa mi ne odgovoriš, ponoči, pa ne najdem miru. In vendar si ti sveti, ki prestoluje nad Izraelovimi hvalnicami. Vate so zaupali naši očetje; zaupali so in ti si jim pomagal. K tebi so klicali in so bili rešeni; vate so zaupali in niso bili osramočeni.«

Jezus je še enkrat na glas zavpil in izdihnil. Za ta zadnji glas iz njegovih ust ni nobene primerne besede več. Ali je ta glas krik uničene stvari, ki ni več sposobna besede? Ali klic iz najgloblje bolečine k Bogu? Ali pa glas zmagovalca, ki je končal zaupano mu delo?

Zagrinjalo, ki je viselo med Najsvetejšim in ostalim templjem, se je od vrha do tal razparalo. Stari red je pri kraju, ker je Bog začel v Jezusovi smrti z ljudmi novo zavezo. Jeruzalemski tempelj je postal odvišen. Odslej imajo vsi ljudje prek Kristusove krvi prost dostop do Boga.

Zemlja se je stresla, skale so popokale, grobovi so se odpirali in veliko teles umrlih je vstalo od mrtvih in se prikazalo mnogim ljudem v Jeruzalemu. Jezusova smrt pomeni vhod v življenje. Vstajenje mrtvih je znamenje, da se je začel dokončni čas.

Kar se dogaja brez besed, tó po-

ve poganski stotnik z besedami: »Ta je bil res božji Sin!« Te besede mu ob nenavadnih naravnih dogodkih sicer narekuje strah, kljub temu pa vsebujejo resnico.

POKOP

Za Jezusov pokop je poskrbel njegov učenec, bogati Jožef iz Arimateje. Od Pilata si je izprosil Jezusovo truplo, ga zavil v čist mrtvaški prt in ga položil v popolnoma nov grob, ki si ga je bil dal vsekati v skalo. Mnogi bogataši so si preskrbeli grobove v bližini Jeruzalema. V Jožefovi majhni uslugi Jezusu se je pokazala njegova velika ljubezen. Pred vhod v grob je zavalil po žlebu velik okrogel kamen v obrambo trupa pred zvermi in roparji.

STRAŽA PRI GROBU

V soboto so šli vsi duhovniki in farizeji k Pilatu s prošnjo, naj da grob do ponedeljka zastražiti, kajti lahko bi se zgodilo, da bi Jezusovi učenci truplo ukradli, potem pa dejali, da je vstal od mrtvih; to bi se utegnulo zgoditi še posebej zato, ker »je ta lažnivec rekel, da bo čez tri dni vstal od mrtvih«. Sovraštvo judovskih voditeljev je seglo prek groba: nad njim so sicer zmagali, a sedaj je treba to zmago zagotoviti. In vendar: kako otročji je bil ta njihov strah! Učenci, ki so se ob Jezusovi smrti razkropili in ga tako pu-

stili na cedilu, naj bi sedaj, ko je umrl, naenkrat vanj verovali. Še več: ti učenci naj bi bili sedaj sposobni takšne prevare in za to prevaro naj bi kasneje dali tudi življenje!

Kljub vsemu je Pilat njihovi prošnji ugodil in jim dal na voljo stražo. Ti so šli, zapečatili kamen pred grobom in grob zastražili.

PRAZEN GROB — ANGELOVO SPOROČILO

Po soboti, to je po judovski »nedelji«, sta odšli pogledat h grobu Marija iz Magdale in Jakobova mati Marija. Hoteli sta Jezusovo truplo maziliti.

Nastal je hud potres: Gospodov angel je prišel z neba, odmaknil ka-

(dalje na strani 32)

vodja angleškega zastopstva Wilberforce ostro kritiziral sovjetske oblasti, ker preganjajo in zatirajo vero v Litvi in Ukrajini. Po njegovih besedah je to preganjanje usmerjeno predvsem proti katoličanom.

● Angleška televizijska družba BBC pripravlja novo televizijsko nadaljevanko krščanskega bogoslužja božje besede iz zasebnih stanovanj. Gledalci bodo pri bogoslužju lahko sodelovali.

● ŠTEVILO KRISTJANOV V AFRIKI je v zadnjih 10 letih naraslo za 42%; leta 1970 jih je bilo 143 milijonov, danes jih je 203

milijone. Na leto je torej poprečno šest milijonov novokrščenec, od tega nad poldrugi milijon odraslih.

● TELEFONSKA DUŠNOPASTIRSKA SLUŽBA, ki jo ima sedem avstrijskih škofij, je morala lani dati nasvet in pomoč v 43.000 primerih.

● V BOLEZNI SE UČIMO je naslov prve knjige nove zbirke Knjižnica Družine. Prevedena je iz nemščine. Pisatelj Piper soočalca bralce z bolnikom, spremlja človekovo vedenje v bolezni, uči obiskovalca, kako naj bolnika nagovarja in kako naj se sam z

boleznijo spoprijema in jo preprašča. Knjiga stane 70 din in je v prodaji na upravi Družine.

● Izšel je delovni zvezek za pogovor v skupinah OB ČEM USMERJAM SVOJE ŽIVLJENJE. Delo je prevedeno iz nemščine. V prvem delu navaja vrsto priložnosti, v katerih se človek pogovarja z drugimi o smislu življenja. Drugi del zvezka vsebuje »metodične pobude za samostojno in skupinsko delo«, to je, praktične vaje k vsebini prvega dela. Cena: 150 din. Naročite jo lahko na naslov: Jože Sušnik, Magdalenski trg 3, Maribor.

gotovo vas
zanima,
kako se imajo
naši rojaki
po Evropi

slovinci v švicah

Nacionalnega delegata za Slovence v Švici p. Fidelisa Kranerja smo prosili, naj nam odgovori na nekaj vprašanj o naših rojakih v Švici. Tole je povedal:

● Ali so Slovenci v Švici zdomci ali izseljenci?

Večino naših ljudi lahko štejemo med zdomce: sem so prišli zaradi ugodnejših finančnih pogojev. Izseljencev je malo, ker Švica načelno ni sprejemala tujcev, da bi se smeli tukaj za stalno naseliti. Med izseljence lahko štejemo dekleta, ki so se poročile s Švicarji in bodo ostale z družinami tukaj.

SLOVENCİ V ŠVICI so, tako kakor tudi po drugih deželah, razkropljeni po celi državi. Najti jih je po vseh kantonih.

Največ jih je zaposlenih v Zürichu in okolici. Potem pa v Winterthuru, Amriswilu, Schaffhausnu. Drugod jih v večjih skupinah ni. Razpršeni so po raznih mestih v vsakem kantonu (Aargau, Solothurn, Basel, Bern, Luzern

● Kakšne poklice opravljajo?

Največ so zaposleni v industriji (v raznih tovarnah), mehaničnih delavnicah in vrtnarstvu, predvsem moški. Nekaj je zdravnikov, zobozdravnikov in inženirjev. Zelo veliko ženà in deklet je zaposlenih po bolnicah in domovih (medicinske sestre ali pomočnice), v gostinstvu in po zasebnih družinah (služkinje).

Slovence v Švici, tako moške kakor ženske, zaradi marljivosti, sposobnosti in poštenosti zelo cenijo. Skoraj večina je izobrazena v raznih strokah.

● Kakšna je vaša dušnopastirska mreža in glavne povezave ter prireditve?

Švicarska Cerkev se zelo trudi, da bi imeli delavci iz tujine svoje dušno pastirstvo v materinem jeziku. Ustanavljala je katoliške misije za razne narodnosti, kakor je bila potreba in dotok delovnih moči. Med drugimi je bila leta 1968 ustanovljena tudi Slovenska misija. Začetek delovanja misije smo imeli na prvo septembrsko nedeljo v Einsiedelnu.

Ustanavljali smo središča za slovensko bogoslužje po celi Švici. Vedno večji dotok Slovencev je zahteval, da je prišel po štirih letih še pomočnik za dušno pastirstvo rojakov. To je bil p. Angel Kralj. Tu je deloval skoraj osem let. Konec avgusta lanskega leta ga je zamenjal p. Damijan Frlan.

Sedaj imamo maše redno na 16 krajih, poleg tega pa še izredne za majhne skupine. V Zürichu je maša na vse nedelje in zapovedane praznike, na štirih krajih dvakrat ali trikrat mesečno, na osmih krajih en-

in drugod).

Točnega števila Slovencev v Švici ni mogoče dognati, ker nas zapisujejo švicarske oblasti pod skupno ime »Jugoslovani«. Računamo, da nas je 4000, morebiti še nekaj več. Seveda število pada, ker se zadnja leta družine vračajo domov, bodisi ker morajo otroci v šolo, bodisi ker so si že zgradile hiše.

krat mesečno, na treh krajih vsak drugi mesec.

Glavne povezave med Slovenci so slovenske maše in prireditve, romanja in izleti, povezani z mašo. Že več let imamo prireditve za materski dan v Zürichu in Oltenu, martinovanje v Solothurnu, miklavževanje v Zürichu, Oltenu in Solothurnu ali Bernu.

Posebno pa nas poveže v eno družino vsakoletno romanje v Einsiedeln na četrto nedeljo v septembru. Tam se dobimo Slovenci iz cele Švice, pridejo pa tudi naši rojaki iz sosednjih držav in to v vedno večjem številu.

● Kakšna je Vaša povezava s Cerkvijo v matični Sloveniji?

Na romanje v Einsiedeln so prišli doslej šestkrat naši slovenski škofje: trikrat je prišel škof Lenič, po enkrat škofje Držečnik, Grmič in Jenko. Kadar nismo imeli med nami škofa, je redno prihajal na to romanje iz Chura sedanji slovenski metropolit nadškof Šuštar. Enkrat je vodil somaševanje predstojnik slovenske kapucinske province p. Balažic. Oba izseljenska duhovnika obiščeva vsako leto poleti naše škofo in sobrate doma. Seveda smo pa tudi v rednem pismenem stiku.

● Kako je z ohranjanjem vere in slovenstva v Švici?

K obojemu prispeva največ bogoslužje v našem jeziku, potem pa prireditve in verski listi. Dobivamo *mohorjevke* iz Celovca, *Družino*, *Ognjišče*, *Mavrico*, in *Našo luč*, duhovnika pa še posebej škofijske liste slovenskih škofij. Trikrat ali štirikrat na leto pošljeva posebno okrožnico vsem rojakom, katerih naslove imava.

Na tem področju nam je v veliko pomoč s. Avrelija Pavel, ki posveti največ časa otrokom, da jih uči petja, molitev in lepe slovenščine. Otroci nastopajo z deklamacijami in petjem v cerkvi in na prireditvah. Priprave za nastope pa zahtevajo veliko potrpljenja in potovanja iz kraja v kraj. Ob sobotah in nedeljah vodi sestra petje pri mašah, kjer le more.

● Kakšne so največje težave?

Kdo jih nima! Največja težava je naša razkropljenost in s tem v zvezi razdalje. Povsod je nekaj Slovencev, po vseh kantonih in mestih. Teško je vse obiskovati in ohranjati z njimi osebni stik.

● Kateri so Vaši največji uspehi oziroma Vaše največje veselje?

Nas duhovnike, veseli, ko vidimo, da se mnogi rojaki radi žrtvujejo in z misijo sodelujejo. Vsekakor jim gre za to hvala. Posebno je razveseljivo, da velika večina na romanju v Einsiedelnu prejme zakramente. Ob nedeljah in praznikih prihajajo otroci redno k obhajilu in dajejo s tem zgled odraslim.

● Kako gledate v prihodnost?

Kakšna bo prihodnost, ve le Bog. Gotovo je to, da se je že mnogo družin vrnilo domov in da se mnogi pripravljajo na odhod. Na novo ne prihajajo in Slovenci nimamo niti sezonev. Vsekakor pa ne bo manjkalo dela in potovanj iz kraja v kraj, četudi bo slovenskih zdomcev v Švici vedno manj; tudi tisti, ki mislijo ostati v Švici dalj časa, bodo potrebovali duhovne hrane.

● Ali bi radi še kaj povedali?

Upravno je Švica konfederacija, razdeljena na 25 kantonov. Vsak kanton ima svojo vlado. Državna vlada ima sedež v Bernu.

Prebivalcev je nekaj nad šest milijonov. Približno pol je katoličanov. Čeprav nimajo Švicarji enotnega materinskega jezika, se vendar čuti kot poseben in enoten narod. Uradni jeziki so štirje: nemški, francoski, italijanski in retoromanski (govori ga le okrog 40 tisoč prebivalcev). V nemškem delu Švice, ki je največji, uporabljajo v vsakdanji govorici narečje, ki se od knjižnega jezika precej razlikuje.

Cerkveno je Švica razdeljena na šest škofij. Največja je baselška škofija, ki šteje 1,200.000 katoličanov. Nekateri kantoni poznajo popolno ločitev Cerkve od države, drugod je Cerkev z državo tesno povezana. Po švicarski ustavi so uradno priznane tri Cerkve: katoliška, pro-

testantska in starokatoliška (ta šteje le 30.000 vernikov).

Švica je bogata naravnih lepot. Krasijo jo visoke gore in številna raznolika jezera. Vsekakor ne manjka v Švici stvari, »ki so dobre za jed in očem prijetne za pogled« (prim. 1 Mojz 3, 6).

● Pa še nekaj zanimivosti o Švici iz MEDNARODNEGA BONTONA (Ljubljana 1966):

Ure, snaga, vojska, svoboda — štiri osnove ponosa Švicarjev.

Bodite pripravljeni, da vam bodo v Švici ponudili za zajtrk zakuhanu juho! Lahko se vam tudi zgodi, da bodo po večerji postavili pred vas belo kavo. Če boste v Bernu okrog petih popoldne začutili lakoto, ne omahujte in naročite krač; postregli vam bodo »tako«, kot pravimo...

Če vas v tej deželi vinogradov povabijo na »izlet v klet«, ne zavrnite: to bi bila huda žalitev. Torej, ob treh popoldne boste pokusili letnik 47, nato 48, zatem 50, nato 52, potem 53 in 55, pa 57, vse do mošta, natočenega iz soda v stekleni kozarec, ki kroži v družbi. Takrat lahko slišite najbolj slastne zgodbe.

Gustave Doret, avtor *Pastirja*, mi je zaupal ukan: pred izletom izpijete polno žlico olivnega olja!

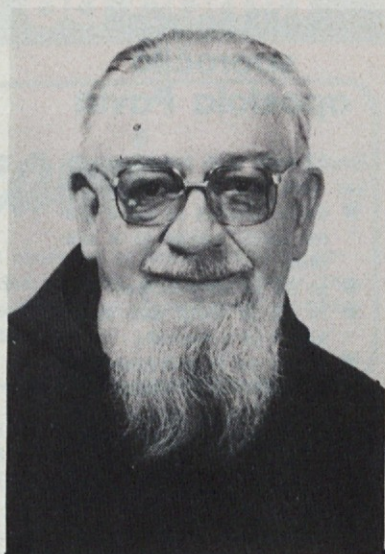
Tudi glede govorice vas naj videz ne vara! Mnogi moški in ženske se mučijo, kadar se hočejo izraziti v čisti nemščini. Določena plahost in reven besedni zaklad sta značilna zanje. Bolj kot obliko cenijo vsebinsko.

Bodite ljubeznivi, pridite jim na proti, in videli boste, da vam bomo vrnilii zaupanje.

Če ste ljubeznivi, boste povabljeni na celo vrsto iger, piknikov, plesov in kaj vem še.

Sovraštvo Švicarjev do tujcev povzročajo včasih tujci sami, ker so pogosto zaničljivi in posmehljivi. Toda brž ko pokažejo obiskovalci spoštovanje in upoštevajo to majhno, a staro deželo, jim Švicarji ljubezen vračajo.

Nič ni lažjega, kot pridobiti si ljubezen Švicarjev. Treba jih je le nekoliko ljubiti.

Slovensko misijo v Švici vodi p. FIDELIS KRANER, član slovenske kapucinske province. Rodil se je 10. junija 1914 na Ščavnici pri Gornji Radgoni. Klasično gimnazijo je obiskoval v Mariboru, bogoslovje v Šibeniku in Škofji Loki. H kapucinom je vstopil jeseni 1936. V duhovnika je bil posvečen konec 1940 v Ljubljani. Aprila 1941 ga je z ostalimi kapucini odpeljal gestapo v izgnanstvo. Po njem je našel prvo zatočišče v Stični, kasneje v Benetkah in Vidmu. Od tam je bil premeščen v Ljubljano. Od 1945 do 1968 je služboval v Gorici. Na prošnjo takratnega vrhovnega direktorja slovenskih dušnih pastirjev v zdomstvu in izseljenstvu msgr. Kunstlja in z dovoljenjem redovnih predstojnikov ga je rimska kongregacija za škofo imenovala za vodjo slovenskega dušnega pastirstva v Švici (z dekretom od 7. avgusta 1968). Svoje novo službeno mesto je nastopil prvo nedeljo v septembru 1968. Ta datum pomeni tudi nov začetek slovenske misije v Švici.

velikonočno sporočilo apostola Pavla

Izročil sem vam predvsem to, kar sem tudi prejel,

- da je Kristus za naše grehe umrl, kakor je v pis-mih;
- in da je bil pokopan
- in da je tretji dan vstal, kakor je v pismih;
- in da se je prikazal Kefu in potem dvanajsterim; potem se je prikazal več kot petsto bratom hkrati; izmed katerih je še zdaj večina živih, nekateri so pa zaspali;
- potem se je prikazal Ja-kobu;
- nato vsem apostolom; nazadnje, za vsemi, pa se je kakor negodniku prika-zal tudi meni. (Kajti jaz sem najmanjši izmed apostolov, ki nisem vreden, da se imenujem apo-stol, ker sem preganjal božjo Cerkev).
- Če pa Kristus ni vstal,
- potem je prazno naše oznanjevanje, prazna tudi vaša vera, še ste v gre-hih;
- potem smo mi lažnive božje priče, ker smo pri-čali zoper Boga, da je obudil Kristusa, ko ga ni obudil;
- potem smo od vseh ljudi najnesrečnejši, ker ima-mo samo v tem življenju upanje v Boga;
- potem »jejmo in pijmo, zakaj jutri bomo umrli«.

(v 1. pismu kristjanom v Korint)

polne jerbese
velikonočnega žegna
in
božjega blagoslova
vam želijo

vaši duhovniki

zmaga je gotova

»Če pa Kristus ni vstal, potem je prazno naše oznanjevanje,« ugotavlja apostol Pavel. In z vso močjo svoje-ga vernega srca pribije: »Toda Kristus je vstal od mrtvih« (1 Kor).

Tu je osnova krščanstva kot zgodovinskega dejstva, tu je jedro naše vere. Brez vere v Jezusovo vstajenje krščanstvo ne bi nikdar prestopilo meje Palestine. Brez sporočila o vstajenju se Cerkev nikdar ne bi razširila med narode. Kristjani se ne bi že dva tisoč let zbirali okrog trupla. Zbiramo se okrog živega. Krščanstvo je v svojem najglobljem jedru vera v vstajenje, vera v zmago življenja.

Jezusovo vstajenje ni korak nazaj v prejšnje življenje, tem-več skok naprej, vdor v večnost, onkraj časa in smrti. Kristus je za vselej onkraj skrbi, onkraj trpljenja in obupa. Kristus je odslej prost, nedoumljivo prost. Prebil je bronasti zid, ki je utesnjeval življenje, in prešel v prihodnost brez konca.

Odslej Kristus živi in kraljuje, njegovi so časi in vekovi. V njem je uničeno gospostvo smrti. Ne v prisposodbi. Ne v zane-senem pesniškem izrazu. Temveč resnično, dejansko zgo-dovinsko, kot je zgodovinsko njegovo dejanje smrti in vstajenja pod Poncijem Pilatom.

Odslej je vse podrejeno njemu, ki je začetnik življenja. V to kraljestvo življenja smo vključeni najprej mi, ki smo krščeni. Pa tudi vsak človek, naj za to ve ali ne, naj to hoče ali ne. Vsak človek, ki se rodi, živi in umrje, se rodi, živi in umrje Go-spodu. Z zmago nad smrtjo je Gospod zavladal vsemu stvarstvu, vsej zgodovini, vsemu človeštvu.

Kristusovo vstajenje ni samo upanje za prihodnost. Že naša sedanost je ožarjena z velikonočno svetlobo. Svet in stvari, ki nas obdajajo, naše delo in napor, naše ljubezni in prijateljst-va, naše bolečine in smrt — vse je spremenjeno v luči Povelj-čanega.

Z Gospodovim vstajenjem se nam odpirajo vrata brezkonč-ne prihodnosti. Za našo dušo in naše telo. Za celega človeka. Za dušo bo nekoč konec ugank in nejasnosti, ko bomo prešli h gledanju »iz obličja v obličje«. Naše borno telo pa bo Go-spod preobrazil, »da bo podobno njegovemu poveličanemu te-lesu« (Flp).

Mnogim, ki so pod vplivom pritlikavih idej našega časa, se zdi to preveč lepo, neresnično, pravljico. Rajši mislijo, da so narejeni za to, da plesnijo in gnijejo v blatu, iz katerega so narejeni, ali se razblinijo v dimu, ki se vije proti Tomačevemu ali proti Šmarni gori. Sicer ljubijo svoje telo, ga poveljujejo in negujejo, ga izpostavljajo sončnim žarkom, da bi ostalo mlado, zdravo in lepo. V resnici pa ga ne cenijo zadosti in si ne upajo misliti, da je svetišče Svetega Duha in posoda nesmrtnosti.

Kristjani pričujemo o velikem upanju, ki je zasijalo na veli-konočno jutro,

Franc Rode

ličniki so zaradi razbite pločevine na cesti zaprli »Sloveniko« za več kot tri ure.

ČATEŽKE TOPLICE — Prva jugoslovanska toplarna že nekaj let deluje v tem slovenskem zdravilišču in ogreva hotele, restavracije, kegljišče in zaprti bazen. Kako je topla voda iz zemeljskih globin cenen in obenem čist vir energije, pove podatek, da so v letošnjih štirih mrzlih mesecih porabili le 1,27 milijona dinarjev za kurjavo. Če bi v istem obdobju kurili z mazutom ali kurilnim oljem, bi bili izdatki za ogrevanje štirikrat večji.

GORNJA RADGONA — Lansko leto je toča v severovzhodnih krajih Slovenije povzročila veliko škodo. Da se kaj takega ne bi več ponovilo, so občine tega območja namenile okoli milijon dinarjev za obrambo proti toči v letošnjem letu. Nekateri so pa kljub temu mnenja, da za četrtino več denarja le ne bo zadosti, saj so se medtem cene povečale za več kot četrtino.

LJUBLJANA — Podjetje »Ilirija Vedrog«, največji jugoslovanski proizvajalec sveč, je te dni odprl novo svečarno. Zanj so se odločili že leta 1977, ko se je izvoz sveč na zahodno tržišče sunkovito povečal, zmogljivosti stare svečarne pa so postale premajhne. Letos naj bi na Zahod izvozili kar 1400 ton sveč. Vedno bolj pa je kočljivo vprašanje konkurenčnosti, ker je cena domačega parafina kar za 30 odstotkov večja kot na svetovnem trgu. Še bolj pa jih pesti prepoved uvoza moderne opreme.

LOČE — Sprva je tovarna »Konus« izdelovala le lahko obutev. Lansko leto so na primer izdelali kar 220.000 parov čevljev in sandal. Letos pa so odkrili nov trg in preusmerili proizvodnjo v izdelovanje zaščitnih rokavic, filtrnih vrečk, zaščitnih mask in podobnih izdelkov. Pričakujejo, da bodo v prihodnjih letih s to preusmeritvijo podvojili prihodek podjetja. Lahko obutev pa bo

med vesticami

Z izrezki iz slovenskih in tujih listov skušamo prikazati resnično podobo sedanjega slovenskega trenutka. Čeprav smo pri izboru za resnico nadvse natančni, odgovarjajo končno za utemeljenost poročil njih pisci oziroma uredništva zadevnih listov.

SEDAJ SE DEL SLOVENSKE CERKVE NEKRITIČNO PRILAGAJA NAŠI DRUŽBENI STVARNOSTI, SICER V DOBRI VERI, DA BI KORISTIL CERKVI IN DRUŽBI, NI PA TO TEMELJNA USMERJENOST VEČINE CERKVE NA SLOVENSKEM.

SLOVENSKA CERKEV BI MORALA BOLJ ZAVESTNO IN ODLOČNO STATI NA STRANI SVOBODE ZATO, KER JE SVOBODA OD BOGA. KO BRANI SVOBODO, BRANI BOŽJO PRAVICO.

(Iz slovenskega verskega tiska v matični domovini)

DELO:
ODNOS DO »DIN«

(nadaljevanje iz 3. št. »Naše lučki«)

Tudi stroški naše zunanjepolitične dejavnosti preveč obremenjujejo zvezni proračun in s tem možnosti našega gospodarstva. Preveč se potuje na sestanke, proslave, obletnice. Čemu imamo diplomatske-konzularne predstavnike v 160 državah, če mora na vsako manifestacijo potovati posebna delegacija? Prevelika je želja po potovanjih; v tujini imamo preveč predstavništev, tako diplomatskih kot gospodarskih. Predvsem pa — predragih. Kako je smelo priti do tega, da naša gospodarska predstavništva v ZR Nemčiji porabijo 21 % izvoznega dohodka?

Ob tem bi omenil tudi vprašanje razširitve števila borcev. Tudi pri tem bi morali upoštevati, da so obremenitve zveznega in republiških proračunov že tako previsoke in da jih z novimi dajatvami še bolj obremenjujemo, ne pa zmanjšujemo, kot zahtevajo stabilizacijski ukrepi.

Predolgo smo živeli prek svojih možnosti, zato moramo toliko bolj odločno ukrepati na vseh področjih.

Beograjska *Ekonomska politika* piše avgusta 1980: »Delovnim ljudem, ki nosijo breme nestabilnosti in nihanj, moramo namesto fines v formulacijah in preformulacijah jasno reči, ali gre za načelne razlike ali ostajajo zvezni, republiški, pokrajinski forumi v zmoti, da še vedno (predvsem zaradi visoke stopnje inflacije) lahko jemlje več, kot pa se prispeva v skupno blagajno.«

Povečanje zveznega proračuna za 32,8 % v tem letu in s tem povezano povečanje proračuna SR Slovenije za 40 %, obvez Slovenije do zveznega proračuna pa celo za 72 %, nasprotuje stabilizaciji.

Porabniška miselnost zajema vse ravni in je navzoča tudi pri sprejemanju oziroma odlaganju konkretnih odločitev. Ta porabniška miselnost omogoča v našem družbenem sistemu takšna maličenja, kot so novoletni honorarji umetnikom zabavne umetnosti za nekaj ur njihovega dela 30 milijonov starih din in več, kolikor znaša 30-mesečni osebni dohodek kvalificiranega rudarja.

Zaradi te miselnosti je med lanskoletnim praznovanjem ostalo neizto-

vorjenih tisoče vagonov, letos pa je tisoč vagonov čakalo na prepustnost zagrebškega železniškega vozla. Ta miselnost je botrovala snemanju filma in televizijske nadaljevanke *Dražgoška bitka*.

Delovni ljudje sprejemajo vsako pobudo, da bi se oddolžili žrtvam in spominu vojne, odklanjajo pa tekmovanje v tem, kdo in kje bo postavil večji in dražji spomenik, ne glede na stroške, medtem ko to nekateri brezvestno zlorabljajo. Gre za ogromna finančna pa tudi materialna sredstva, ki jih povsod primanjkuje. Koliko boljše bi bilo, ko bi vsaj del teh sredstev porabili za gradnjo šol, bolnišnic, domov.

Hkrati ko prisegamo na stabilizacijske resolucije in programe, pa postavljamo nove in še večje zahteve in nove utemeljitve o njihovi upravičenosti. Prirejamo različne mednarodne, svetovne, evropske seminarje, simpozije, posvetovanja, kongrese, utemeljujemo pa jih z ugledom Jugoslavije. To velja tudi za lanskoletni, izjemno pomembni kongres UNESCO v Beogradu, za katerega je moral zvezni izvršni svet izločiti (predračunsko) 15 milijard starih din. Prepogosto so pri prirejanju teh prirediteljev odločilne osebne in skupinske koristi.

Politika izdajanja bankovcev (in druga) je lani zmanjšala tečajno vrednost našega dinarja za 53,3 % v primerjavi z ameriškim dolarjem, čeprav je dinar od leta 1973 nenehno padal.

Delo, Ljubljana, 10. in 17. jan. 81.

DRUŽINA: PROTEST PRAVOSLAVNEGA DUHOVNIKA

Kakor poroča AKSA je zagrebški pravoslavni župnik Jovan Nikolić poslal protestno pismo odboru za družbena vprašanja religije in delovanja verskih skupnosti pri RK SZDL Hrvatske. Protest je zbudil pravilnik o družbeni samozaščiti, ki ga je pripravil svet krajevne skupnosti Travno v Novem Zagrebu. V pravilniku med drugim piše: »Organizacija Zveze socialistične mladine kot del organiziranih socialističnih sil krajevne skupnosti v okviru družbene samozaščite izpolnjuje naslednje naloge: preprečuje vpliv tujih ideologij in klera na mladino...«

Pravoslavni župnik protorej Jovan Nikolić je v svojem pismu zapisal, da ga tisti del pravilnika o samozaščiti neprijetno preseneča.

V pismu je predlagal, naj bi o teh stvareh v sami krajevni skupnosti na široko razpravljali in naj bi k razpravi povabili tudi predstavnike verskih skupnosti.

Družina, Ljubljana, 8. mar. 81/3.

DRUŽINA: OB IZJAVAH JAKOVA BLAŽEVIČA

Ob 21. obletnici smrti zagrebškega nadškofa in kardinala Stepinca je bila v zagrebški stolnici spominska maša, ki jo je ob somaševanju več škofov in številnih duhovnikov vodil zagrebški nadškof dr. Franjo Kuharić.

V dolgem govoru po evangeliju je odgovoril na obtožbe, ki jih je v svojih spominih in ob izidu te knjige izrekel o kardinalu Stepincu Jakov Blažević, predsednik predsedstva SR Hrvatske. Med drugim je dejal:

- »Nadškof Stepinac se je ravnal po treh jasnih in splošnih načelih:
1. Nihče nima pravice, da samovoljno razpolaga s človeškim življenjem in da izvaja kakršno koli nasilje nad človeškim dostojanstvom.
  2. Vsak narod ima pravico do svoje svobode, do svoje identitete in

še naprej izdelovalo »Konusovo«
podjetje v Majšperku.

SV. LENART V SLOVENSКИH GORICAH — Čeprav so v zadnjih letih zgradili dve novi šoli, nekatere druge pa obnovili, je za 2300 učencev še vedno premalo učiteljev in primernega šolskega prostora. V bližnji prihodnosti se bodo zato lotili obnove osnovne šole pri Sv. Lenartu, ki tudi že na zunaj kaže svojo častljivo starost. Prosili bodo občane, da po svojih močeh denarno pomagajo pri teh načrtih.

MARIBOR — Društvo glasbenih delavcev »Harmonija« je povabilo škotsko skupino »Tannahill Weavers«, da nastopi v unionski dvorani. Škotska glasbena skupina je bila na turneji po Jugoslaviji. Zanimanje za Škote, pet po številu, je bilo zelo veliko. Že prvi dan so prodali več kot dvesto vstopnic.

MURSKA SOBOTA — Bližajoči pomladni dnevi so zbudili veliko zanimanje za vrtičkarstvo. Semenarne, ki so jih proizvajalci semen in gnojil letos dobro založili, so bile bolj oblegane kot pa marsikatera druga trgovina. Ljudje so kupovali predvsem semena za povrtnino in sočivje. Kupci so bili predvsem prijetno presenečeni nad zelo malenkostno podražitvijo semen.

MARIBOR — Zveza slušno prizadetih Slovenije je pripravila dvodnevno posvetovanje, ki so se ga poleg slušno prizadetih udeležili tudi strokovnjaki za to vrsto invalidnosti. Vsebinska posvetovanja je bilo geslo letošnjega leta invalidov: »Popolna vključitev in enakopravnost«. Udeleženci seminarja, bilo jih je osemdeset, so govorili o položaju tovrstnih invalidov v Sloveniji, o njihovem zaposlovanju, pridobivanju pravic, problemih rehabilitacije in prekvalifikacije.

MARIBOR — Center za korekcijo sluha in govora že 18 let skrbi za otroke, ki imajo tovrstne telesne motnje. Trenutno imajo na seznamu

800 otrok, ki v tem centru najdejo strokovno pomoč. Zavod je v zadnjem času zopet organiziral logopedске preglede petletnih otrok, kajti pravočasno odkritje motnje veliko pripomore k uspešnemu zdravljenju. Zavod usposablja tudi učiteljice na osnovnih šolah, da učence naučijo pravilnega govorjenja. V prihodnjih letih pa nameravajo ustanoviti področne ambulante tudi v bolj oddaljenih krajih.

POLZELA — Podjetje »Savinjski magacin« je odprlo novo blagovnico in gostinski obrat v njej. Gradilo so jo eno leto in porabili za gradnjo 45 milijonov dinarjev.

PTUJ — Kurentovanje je tudi letos privabilo na tisoče obiskovalcev iz Slovenije, Hrvaške in tujine. Poleg že tradicionalnih kurentskih skupin iz Ptujkega polja so letos nastopile tudi skupine iz drugih delov Slovenije, Makedonije, Medžimurja in Avstrije. Posebnega zanimanja so bili deležni vasilličarski babari iz Bitole. Prišle so pa tudi perhte iz Spittala na Koroškem.

ROGAŠKA SLATINA — Pekarna, ki oskrbuje dve občini, si zadnje čase zaradi pomanjkanja tujega denarja ne more več kupiti dodatkov za oplemenitenje moke. Zelo težko je tudi z oskrbo kvasu. Na teden porabijo okoli tisoč kilogramov kvasu, si ga oskrbijo z velikimi težavami.

ROGAŠKA SLATINA — V letu 1980 so v zdravilišču dobro gospodarili. Prihodek se je v primerjavi z letom poprej zvišal kar za četrtno. Tudi 314 tisoč nočitev pove, da zanimanje za zdraviliški turizem narašča. Prav zato pa bodo kmalu začeli z gradnjo novih hotelov, da bi na ta način privabili še več tujcev in seveda tudi domačih gostov.

RADENCI — Zdravniki, ki se ukvarjajo z boleznimi srca, so se v tem zdravilišču ob avstrijski meji zbrali na tretjem strokovnem sestanku kardiologov Slovenije. Prva dva dneva sta bila posvečena obravnavanju

suverenosti. Če to velja za vsak narod brez izjeme, velja to logično tudi za hrvatski narod. Če je zagovarjal to načelo, je bil rodoljub, prijatelj svojega naroda in spoštoval je isto načelo tudi v odnosu do vsakega drugega naroda.

3. Cerkev ima pravico do polne svobode pri opravljanju svojega duhovnega poslanstva v vsakem narodu, v vsaki družbeni in državni ureditvi. Branil je Cerkev. Zaradi teh načel je nasprotoval vsakemu totalitarnemu sistemu.«

Nadškof Kuharič nato omenja vatikansko izdajo listin iz zadnje svetovne vojne z naslovom *Apostolski sedež in vojne žrtve*. Tam so omenjene tudi tri Stepinčeve listine (*Protest zagrebškega nadškofa zoper streljanje srbskih talcev*, ki je bilo izvršeno v prvih dneh ustanavljanja hrvaške države; *Pismo poglavniku Paveliću*, s katerim Stepinac protestira zoper ustrelitev 260 Srbov, kar so zagrešili ustaši v Glini; *Okrožnica o prestopu pravoslavnikov*, ki živo naroča duhovščini, naj sprejemajo v katoliško Cerkev samo osebe, ki to iskreno želijo, so dobro poučene in žive po načelih katoliške morale).

Kaj je Stepinac mislil o Jasenovcu, pravi Kuharič, je razvidno iz pisma, ki ga je pisal Paveliću, ko je bilo v tem taborišču ustreljenih nekaj slovenskih duhovnikov: »To je sramoten madež in zločin, ki vpije v nebo po maščevanju, kakor je celotno taborišče v Jasenovcu sramoten madež za Neodvisno hrvatsko državo.« Nato zahteva, naj bodo ubijalci obsojeni. Kuharič potem nadaljuje: »Na tem mestu naj omenimo, da je nadškof Stepinac sprejel v zagrebško nadškofijo okoli 200 slovenskih duhovnikov in jih tako rešil pred deportacijo.«

Nadškof Kuharič je dalje rekel, da na procesu zoper Stepinca v letu 1946 niso bile zaslišane nekatere važne priče, ki jih je predlagala obramba z znanim odvetnikom dr. Politeom na čelu, med njimi tudi kardinal Šeper. »Ponovno izjavljamo: če se vztrajno objavlja obtožnica, nikoli pa ni dovoljeno objaviti vso dokumentacijo obrambe, potem takšna obsodba ni verodostojna.«

Družina, Ljubljana, 22. feb. 81 / 4.

FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG: JUGOSLOVANSKO VODSTVO JE ŽIVČNO

Komaj eno leto po Titovi smrti se kažejo pri jugoslovanskem vodstvu znaki nemira in brezcilnosti. Ozadje tega je gospodarska kriza, ki je nove januarske in kasnejše stabilizacijske načrte prekrizala. Vodstvo se v svoji živčnosti zapleta v politične spore. Gonja proti katoliški Cerkvi na Hrvaškem dobiva vedno hujše oblike in režim sam jo vedno bolj povezuje s hrvaškim narodnostnim vprašanjem. Štetje prebivalstva, ki se bo začelo prihodnji mesec in pri katerem igra neko vlogo tudi narodnostno vprašanje, meče že vnaprej svojo senco. Proti Bolgariji se je sprostila gonja zaradi nekih spornih macedonskih vprašanj.

Uradno dolžijo zahodni tisk, da notranje politične dogodke v Jugoslaviji, predvsem na Hrvaškem, napihuje. Zagreb poskušajo pred zahodnimi časnikarji dejansko zapreti. Neki francoski časnikar, ki so ga pred procesom proti hrvaškemu generalu in zgodovinarju Tudjmanu v Zagrebu prijeli in izgnali, je dobil petletno prepoved vstopa v Jugoslavijo.

Ugledni beograjski časopis *Politika* očita gospodarskemu vodstvu, da je ob slabem gospodarskem položaju »umetno prekinilo« še kako važen pogovor z gospodarskimi znanstveniki. V oči bije, piše list, da mnogo uglednih gospodarstvenikov, ki so še pred tremi meseci zbudili pozornost z zanimivimi prispevki v pogovorih, sedaj molčijo. Pogovora ni si-

cer nihče administrativno prepovedal, »res pa je, da določenim vplivnim ljudem, katerih beseda ima v gospodarski politiki veljavo, to javno razpravljanje ne diši in da ga zato poskušajo usmerjati«. Pogovor pa ni mogoč, meni *Politika*, če se od udeležencev zahteva le to, da že sprejete ukrepe podprejo in razširijo med občane. Kaj takšnega je mogoče terjati od poklicnih propagandistov, ne pa od znanstvenikov.

Spor s katoliško Cerkvijo se usmerja predvsem proti osebi zagrebškega nadškofa Kuharića, ki je obenem predsednik jugoslovanske škofovske konference. Pri tem gre vedno znova za nekdanjega, 1946 obsojenega, zagrebškega nadškofa kardinala Stepinca. Režim že tudi zahteva, tako prek zagrebškega časnika *Vjesnik*, od Cerkve odstopanje, npr. pri dušnem pastirstvu v tujini. Hrvaško dušno pastirstvo v tujini je režimu že dolgo trn v peti in je predvsem v ZR Nemčiji, po mnenju cerkvenih krogov, vedno močnejše ovirano. Povod za javni napad na hrvaško dušno pastirstvo v tujini je dalo potovanje nadškofa Kuharića konec 1980 k hrvaškim izseljencem v Južno Afriko, Avstralijo in Novo Zelandijo. *Vjesnik* ponavlja tudi napade na glavnega urednika zagrebškega cerkvenega lista *Glas koncila*, ker je podprl prošnjo vodilnih hrvaških razumnikov, naj bodo politični jetniki spuščeni.

Opazovalci v Beogradu ugotavljajo, da Jugoslavija trenutno uprizarja boj proti Cerkvi, ne da bi imela za to razlog.

Odgovor Cerkve na gonjo režima je zadržan, a trden. Pod naslovom »Komu je to potrebno?« je zapisal *Glas koncila*, da je težko reči, do katere meje se bodo nadaljevali napadi na zagrebškega nadškofa in na vse druge, ki so hoteli počastiti spomin mrtvega kardinala Stepinca. Cerkev tega spora ni ne hotela ne sprožila. Tudi ne terja za kardinala Stepinca nobene izrečne sodne povrnitve dobrega imena. *Glas koncila* potem omenja spletke, s katerimi skušajo zabiti klin med Vatikan in katoliško Cerkev na Hrvaškem.

Ta cerkveni časnik objavlja odprto pismo nekdanjemu administratorju mariborske škofije, pomožnemu škofu Grmiču. Ta je v nekem pogovoru z revijo *Start* dejal, da je gonja »emigrantov« kriva, da ni bil imenovan za novega mariborskega škofa on, marveč msgr. Kramberger. Zdi se, da poskuša režim uporabiti škofa Grmiča za nasprotni pol v katoliški Cerkvi v Jugoslaviji in ga izigravati proti cekevemu vodstvu.

Frankfurter Allgemeine Zeitung, Frankfurt, 12. mar. 81/12.

SÜDDEUTSCHE ZEITUNG: JUGOSLAVIJA SE BOJI SVOJE ZGODOVINE

Proces in obsodba Franja Tudjmana, nekdanjega partizanskega generala, spet prinaša na dan vrsto tistih vprašanj, s katerimi se mora Jugoslavija soočiti od svojega nastanka leta 1918.

Ta proces vodi k trem ugotovitvam: 1. Hrvati so obsodili Hrvata, ki se je sicer mirno, a na način, ki je v opreki z uradno linijo, spoprijel s preteklostjo, sedanostjo in prihodnostjo hrvaškega naroda, in te misli objavil v tujini, ker mu je doma to zabranjeno; 2. komunisti so vtaknili v ječo enega svojih sobojevnikov iz partizanskega boja, ne ker bi napadel notranjo socialistično ureditev države, marveč ker išče drugačno rešitev za sožitje različnih narodov, kot je uradna; 3. kdor je v Jugoslaviji obtožen tako imenovanega političnega kaznivega dejanja, ne more pričakovati pravnega procesa.

V nobeni pravni drávi na svetu ne bi sodišče sprejelo tako borno skupaj zmašene obtožbe. Poleg tega se je postopek odvijal le na zunaj pravilno, kar pa ni zaslepilo navzočega zastopnika *amnesty international*. Kazenski paragraf o protidržavni »sovražni propagandi« poznajo v tej

bolezni srčne zaklopke in srčnega ritma, tretji dan pa so se posvetovali o zdravljenju bolnika po srčni kapi (infarktu). Na sestanek so prišli tudi zdravniki iz Nemčije, Italije, Švice in Avstrije.

RAVNE NA KOROŠKEM — Pevska revija »Od Pliberka do Traberka« je tudi letos privabila mnogo ljubiteljev koroške pesmi. Na koncertih v Črni, na Prevaljah in v Pliberku je nastopilo 40 zborov z obeh strani meje. Skupna kulturna prireditev pa je bila na Ravnah na Koroškem. Tudi ta prireditev je pokazala, da državna meja ni razdelila slovenske narodne zavesti na dvoje.

SLADKI VRH — Podjetje »Sladkogorska«, ki predeluje papirne odpadke v surov strešni karton in v embalažni papir, je moralo ustaviti dva stroja zaradi pomanjkanja surovin. Težave z dobavo odpadnega papirja so se začele že lansko leto, ko so dobili 12.000 ton manj odpadkov kot leto poprej. Vzroki za to pomanjkanje so različni. Eden med njimi je ustanovitev več tovarn na Hrvaškem, ki se ukvarjajo z isto dejavnostjo. Kako velik je izpad dveh strojev, pove podatek, da trenutno izdelajo kar 45 ton manj papirja na dan.

ŠTORE — Železarna Štore vidi izhod iz gospodarskih težav, v katerih se je znašla predvsem livarna, v sodelovanju z železarskimi podjetji v drugih jugoslovanskih republikah. Letos nameravajo uresničiti že staro zamisel, po kateri naj bi v Bihaču v Bosni zgradili tovarno plinskih gorilnikov.

ŠOŠTANJ — V tovarni usnja so lansko leto začeli z izdelovanjem slamnic, ki jih uporabljajo za oblaganje sten in stropov. Osnovna surovina za novi proizvod je žitna slama, ki je doslej veljala za odpadni material. Letos bodo izdelali 50 tisoč ton kvadratnih metrov slamnic. Za tovrstno dopolnilno proizvodnjo so se odločili potem, ko so ugotovili, da usnjarska proizvodnja ni več

rentabilna in da se morajo v prehodnem obdobju s podobnimi programi držati nad vodo.

ŠT. RUPERT NA DOLENJSKEM — Krajevna skupnost, ki šteje 2400 prebivalcev, si bo s pomočjo samoprispevka popravila ceste in jih potem vzdrževala na primerni tehnični višini. Na podoben način si hočejo tudi izboljšati telefonsko omrežje: želje in nameni, ki niso poceni, saj jih bo vse skupaj stalq okoli 9 milijonov dinarjev.

SV. TRIJE KRALJI — V občini Slovenska Bistrica so z izgradnjo nove smučarske vlečnice in z ustrezno ureditvijo pri Sv. Treh kraljih zelo izboljšali športno ponudbo v zimskih mesecih. Raznih smučarskih tečajev na sedaj lažje dostopnih smučiščih se je letos udeležilo več kot 500 šolarjev in okoli 300 odraslih. Sindikati pa bodo tudi v bodoče skušali še bolj izkoristiti različne možnosti, ki jih zimski šport delovnemu človeku, ki v gospodarsko težkih časih še bolj potrebuje zdravo razvedrilo.

TREBNJE — Več deset vinogradnikov je z okoli 70 vzorci cvička in drugih dolenskih vin sodelovalo pri merjenju lastnosti dolenske vinske kapljice. To neke vrste tekmovanje so pripravili pred letošnjim »Tednom dolenskega cvička«. Čeprav so mnogi vinogradniki godrnjali nad kakovostjo lanske letine, so bile ocene tega merjenja še kar dobre. Med rdečimi vini je bila najboljša modra frankinja; najboljše belo vino, beli burgundec, pa prideluje Janez Lorencij v Gradišču.

VITANJE — Prebivalci Brezna si ob vsaki suši belijo glave, kje bi dobili zdravo pitno vodo. Doslej so jim ob usahnenju domačih virov pripeljali vodo s cisternami iz Vitanj. Letos pa so jim na občini le obljubili, da jim bodo v kratkem zgradili vodovod, ki bo teh nekaj hiš v zaselku rešil stalnih skrbi v poletnih mesecih.

obliki le dežele, v katerih zapirajo režimi ljudi, katerih mnenja jim niso prijetna, samo iz svoje notranje šibkosti. V tem oziru je proces proti Tudjmanu tudi pokazal, v čem se Jugoslavija ne razlikuje od drugih socialističnih družb.

V središču procesa je bilo vprašanje odnosov med narodi Jugoslavije. Gledano iz jugoslovanskega zornega kota uživajo vsi narodi enake svoboščine. Gledano z zahodnega gledišča pa trpijo vsi jugoslovanski narodi pod enakimi socialističnimi omejitvami svobode.

Po jugoslovanskih republikah in pokrajinah so se razvile komunistične peščice oblastnikov, ki so si razdelile vodilna mesta v federaciji po narodnostnem sorazmerju. Ti skušajo vsak za svoje področje izvrtati kar največ gospodarskih prednosti, ne glede na to, da bi utegnil biti določen denar v kakšni drugi republikli veliko boljše naložen. Takšnega in podobne napačne razplete opravičujejo z enakopravnostjo narodov. Funkcionarji vidijo v sorazmerju oseb in gospodarstva že tudi rešitev narodnostnega vprašanja.

V svojem jedru je narodnostno vprašanje, vprašanje različnega zgodovinskega kulturnega in družbenega razvoja. Napaka komunistične Jugoslavije je v tem, da o teh razlikah ni dovoljeno razpravljati. To pa zato ne, 1. ker režim svobodno razpravljanje načelno odklanja, 2. ker je partijska nesposobna takšno razpravljanje obdržati v pravih mejah in 3. ker napačno mislijo, da bo enotni socialistični svetovni nazor zgodovinske razlike sam od sebe odpravil.

Posledice teh napak so žalostne: Srbi in Hrvati, Slovenci in Albanci vedo črni o drugem še po 35-letnem sobivanju v »novi« Jugoslaviji le malo. Na dnu so prepričani le o tem, da skušajo drugi narodi njihovo republiko izkoriščati. Če pride kdo s tem na dan, kot Tudjman, mu pripravijo politični proces. Politično razpravljanje pa odklanjajo. A Tudjman ne spada v ječo, marveč v pogovorni krog. Dejstvo, da v Jugoslaviji takšni pogovori niso možni, je enako prepovedi, da bi jugoslovanski narodi smeli vsak zase mirno preiskovati svojo zgodovino.

Predsednik hrvaškega parlamenta Bilić je to nehote potrdil v govoru, ki je bil objavljen med procesom. Jugoslovane je roboto razdelil v takšne, ki so »za nas«, in takšne, ki so »proti nam«. Ti zadnji so po Bilićevih besedah »protirevolucionarji«.

Državni branilec je ob rob procesa povedal, da tujci postopka proti Tudjmanu ne morejo razumeti, ker ne poznajo jugoslovanske zgodovine. Raziskovati to zgodovino je bil eden Tudjmanovih ciljev. Kdor se boji resnice, je rekel Tudjman, tisti nima za bregom nič dobrega.

Süddeutsche Zeitung, München, 23. feb. 81 / 4.

FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG: OBČANI V JUGOSLAVIJI ŠE NE GODRNJAJO

Iz Jugoslavije prihajajo spet vznemirljive uradne vesti o gospodarskem razvoju, čeprav je bilo konec leta slišati še sorazmerno vedra gesla.

Po uradnih podatkih so se samo v januarju življenjski stroški zvišali za 7,5%, cene industrijskih proizvodov pa celó za 9%. Če to raztegneto čez vse leto, pomeni to 100%-no stopnjo inflacije.

Dalje so nastali resni dvomi o tem, ali lahko doseže letos Jugoslavija cilj, ki si ga je sama zadala, resničnega 7%-nega nadaljnjega zvišanja izvoza ob istočasnem zastoju uvoza. V januarju se je izvoz, tako so uradno povedali, zmanjšal za 11%, namesto da bi se povečal.

Zahodni diplomati v Beogradu se spričo teh poročil sprašujejo, ali ni
(dalje na strani 32)

izpod- kopana cesta

gruntarski sin in bajtar-
ska hči — in med njima
lepa ljubezen

Markov Klemen iz Krnic se je pri-
ženil k Brodarju na Bistrico, kjer je
bila domačijo in krčmo prevzela to-
čajka Lončarjeva Lenka.

Za Lenkino mlajšo sestro Lojzko
sta se jela potegovati dva brata:
Markov Primož, ki naj bi nekoč
prevzel za očetom Boštjanom Mar-
kovo domačijo v Krnicah, in pa
Markov Jernej, ki je v Ljubljani študi-
ral modroslovje in za katerega je
njegova mati Mina upala, da bo šel
v bogoslovje.

Oče Boštjan in mati Mina sta se
odločila, da bosta pustila Jerneju
popolno svobodo glede poklica; ce-
ló odsvetovala mu bosta, da bi šel
v bogoslovje »z žensko v srcu«. Že-
lela sta si pa, da si brata Jernej in
Primož prideta glede Lojzke čimprej
na jasno.

Lojzka je Jerneju povedala, da
onadva nista za skupaj, ker je pač
on študiran, ona pa ne, in pa, ker je
on le morda poklican za duhovnika.
Obenem mu je zaupala, da ima Pri-
mož prav tako rada. Tudi Jernej je
spoznal, da se je Lojzka prav odlo-
čila. Poslovlila sta se.

Seveda je Lojzka še dolgo gleda-
la za njim in videla, kako so si vrh
Osrance rekli zbogom in si voščili
srečno pot svak Klemen, brat Janez
in Jernej. Potem ga niso več dose-
gle njene oči.

Absolviran modroslovec Jernej je
postajal čedalje manj mračne volje
in v dnu Brosca ga je kar samo za-
neslo k Žabarjevi mami. Saj bi tudi
mimo ne mogel, ko je stala na pra-
gu.

Voščila sta si dober dan in do-
brodružico in je prebrito izkušena
Franca mlademu modroslovcu takoj
ponagajala: »Sem te že zgoraj z ok-
na gledala, kako si šel po klancu
navzdol zamišljen, kakor bi snoval
pesem, da bi čimbolj povzdignil iz-
voljenko svoje študentovske ljubez-
ni.«

»Kaj mislite s tem reči?« se je
Jerneju za malo zdelo tako govor-
jenje.

»To, kar sem pravkar rekla. Če pa
hočeš še kaj več vedeti, ti lahko tu-
di to povem: nihče na svetu ne mo-
re stkati iz tega snutka kaj prida
platna, ker ni votek pravi. Kaj mi-
sliš, Jernej? Konopljen hodnik za
snutek, zlata nit pa za votek!« In je
malo pomolčala, potem pa še pri-
stavila: »Saj nihče ne more nič reči,
samo Lojzka zate ni.«

»Bom potrdil. Sva že sama to
dognala,« je segel v potrdilo svoje
besede Jernej Franci v roko.

Stara Žabarica, ki je bila še ved-
no mladostna, je pa zazijala: »Ko-
gaaa? Da je tudi Lojzka toliko pa-
metna?«

»Je prej uvidela kakor jaz.«

»Saprabolt! Če pa mislita, da bi
drug brez drugega ne mogla živeti,
bi se pa tudi to dalo urediti. Lojzko,
ki je še mlada, bi poslali za kaki
dve leti v kakšen samostan, da bi
jo nune prikrojile prav zate.«

»Je že prepozno, mama,« se je
zasmejal Jernej.

»Prepozno je tri po smrti.«

»Ja, mama. Pesem bi bila najrajši
precej drugačna, ko bi našega Pri-
moža ne bilo vmes.«

»Kogaaa? tudi to vesta?«

»Kako bi ne.«

»Tudi ona?«

»Boljše ko jaz.«

»Pa se je vseeno odločila za vo-
zarja namesto za gospoda?«

»Če se je že odločila za Primoža,
še ne vem. Jaz jima ne bom hodil
napoti.«

»Kdo bi si bil mislil, da ima ta
brhka dekleta toliko zrajtala!... Jer-
nej, danes bova pa na moj račun
malo zobe zamočila. Gotovo se ti
po vsem tem majejo.«

»No, pa dajva!« je pristal Jernej.
»Povem vam pa naprej, da sem se
trdno namenil biti doma ob mraku.«

»Prav zares te ne bom skušala
zadrževati. Zdiš se mi, da si postal
že cel mož, ki si zlepa ne bo dal
ukazovati.«

»Samo poskusi naj kdo, če ne bo
upravičen!«

Franca ni odgovorila, ker je prav-
kar iz lončenega ljubenskega vrča
natakala vino.

Burja besedi se je plegla. Kakor
po blisku in tresku in toči in plohi
zaškropitja še pohleven dežek, sta
se začela tudi Jernej in Franca mir-
no pogovarjati.

Kmalu nato se je Jernej poslovil.
Sonce se je bilo že nizko približalo
zatonu.

Od Podbrosca naprej ni več hodi-
la z Markovim študentom Lojzka.
Kar nekam se je bila kakor za vse-
lej zgubila.

Z nočjo vred se je sam samcat,
kakor že davno ne, zasmejal mami
v obraz. Ko bi bil še majhen fantek,
bi ga bila Mina skoraj gotovo polju-
bila, tako se ga je bila razveselila.

Proti jutru je začelo deževati in
ves dan in vso noč in še naslednje
predpoldne namakalo presušeno
zemljo. Po dežju je posijalo sonce
in pribodle so gobe iz zemlje, veči-
noma neužitne, nekatere celo stru-
pene. Lisičk je bilo prav precej, jur-
ček je bil pa redek.

Gobe je Jernej že od otroških let
rad nabiral. Sedaj so mu prišle še
prav posebno prav, ne toliko zavol-
jo gob samih, kakor za izgovor, da
se je lahko vse dneve potikal po lo-
geh okrog vasi in mirno sam zase
premišljeval, kako naj zastavi živ-
ljenje pot sedaj, ko se je lepo raz-
šel z Lojzko in, kakor kaže, tudi z
vsako drugo. Konec je bil tak, da je
v nedeljo popoldne, ko sta ostala
spet z mamo sama v hiši, kar tako
mimogrede, kar najbolj vsakdanje
povedal: »Mama. Jaz pa pojdem
vseeno v bogoslovje.«

Pričakoval je, da se bo mama
razveselila. Saj se tudi je, samo po-
kazati tega ni marala. Povsem mir-
no je odgovorila: »Zavoljo mene ti
ni treba hoditi, če ne greš rad. Sem

ti že povedala, da ti bom pomagala shajati na Dunaju.«

»Ne zavoljo vas, mama,« je bil Jernej kar nekako ginjen. »Zavoljo samega in zavoljo Boga grem. Sicer pa... Če bom izprevidel, da nisem za to, lahko izstopim, kakor je Ovsenikov.«

»Tega pa nikar! Rajši ne hodi! Pa četudi nazadnje vzameš... nič. Bom že s Primožem kako...«

Ni izgovorila do konca, pa je Jernej prav dobro vedel, kaj je hotela povedati. Ima prav, si je mislil. »Kar vozar premišljeno enkrat reče, mora držati, pa če se vse verige potrgajo z zaviralniki vred.«

Sicer se takrat ni zavedel, kasneje v bogoslovju in še kasneje, na stara leta, si je pa moral priznati, da ga je prav tistikrat, tik po zaskrbljeni besedi ljubeče matere, poklical Gospod v svojo službo.

Tudi do smrti ni pozabil, kako pristrčno je objel takrat mamo okrog vratu in ji odkritosrčno začel zatrjevati, da rad in prostovoljno stopa v službo Gospodovo, da je do dna premislil, kako more samo tako obrniti življenje sebi in drugim v prid in Bogu v čast.

Čez teden sta se z mamo veselo in mirno pogovarjala in si imela dokaj povedati. Več kakor še pred kratkim z Lojzko. Nič ji ni prikrival, niti Lojzke ne.

Prihodnji torek je pa Jernej navsezgodaj odšel v Celovec in se v četrtek zvečer vrnil. Vreme je imel gor grede in nazaj grede lepo. Užil je toliko lepote, da je kar moral biti vesele volje. Te poti tudi ni pozabil do konca svojih dni. Nikoli mu je ni bilo žal.

Primož je svojega brata Jerneja zapeljal z vozom v celovško bogoslovje.

GOSPOD JERNEJ

Pri Jelenu na vrhu klanca v Kranju je Primož prisedel med možake. Se je spodobilo tako. Vozil je sam svoj parizar z dvema paroma konj. Prišel je po moko v kranjski mlin za tužinarja na Jesenicah. Pozdravil je, si naročil vina in že so ga zapletli v pogovor.

»Kje imaš pa ata?«

»Doma. Mu ni nekaj prav.«

»Kaj si sam?«

»Sam.«

»Zgodaj si začel.«

»Saj se že tudi malo ženi.«

Sorica je ljubka gorska vas ob izviru Sore pod prisojnimi bregovi krajnih bohinjskih gora.

Drug za drugim so posegali v besedo.

»Ali res, Primož?«

»Morate že vedeti,« ni hotel Primož ne pritrditi ne tajiti.

»Saj tista Brodarjeva točajka je kar vsem všeč.«

Primož je molčal in ni odgovoril. Pa so tudi že več vedeli, a niso hoteli reči. Izdali so se pa.

Kar neutegoma je vprašal Krasnik: »Kako se pa vaš gospod počuti?«

»Kateri gospod? Gospod župnik Salezij?«

»Ne, ne, vaš gospod. Kako mu je že ime? No, tisti, ki si ga v jeseni zapeljal čez Ljubelj v celovško bogoslovnico.«

»A, Jerneja misliš!«

»Ja, ja! Prav Jerneja!«

»Jernej pa vendar še ni gospod!«

»Kaj da ni? Saj sem ga v Celovcu videl že v duhovna napravljenega.«

»Jaz pa še ne.«

»Pa se menda nista sprla?«

»Še nikoli nisva bila tako prijatelja, kakor sva sedaj. Za božič nam je pisal. Ne more se prehvaliti, kako je zadovoljen.«

Lojzke ni nihče niti omenil, pa so vsi vedeli, za kaj gre. Primož je s svojo mirnostjo veliko pridobil pri njih, izkušeni vozarjih.

Pogovor je potekel. Primož je plačal in se izgovoril, da bi bil rad še pred nočjo doma.

»Če ti bodo konji začeli pešati,

pa čez noč na Bistrici pri Lojzki ostani!» je podražil fanta navihani Krasnik.

»Ne rečem, da ne. Kar dober nasvet si mi dal. Pa zbogom!«

Primož je vzel kropivec, ki ga je bil prej prislonil v kot, se nagajivo smehljaj in odšel. Zunaj je odvezal konje, vzel vajeti v roke, sedel na vrečo moke, tlesknil z jezikom in tako veselo počil, da so konji kar sami od sebe, brez poganjanja, pretegnili, čeprav je bil tovor dokaj težak. Tudi peljali so kar nekako zlahka. Kako bi ne! Saj jim je Primož mrmraje prepeval o dekliču, ki pozimi zlato vince toči, poleti se pa tudi srpa in zlate pšenice nič ne boji.

V Naklem ga je dohitel Brkovec. Vozil je skoraj prazen parizar. Pot do Bistrice sta kaj hitro prevozila, ko je skoraj ves čas po ravnem in nazadnje še celo prav precej navzdol.

Na Bistrici so Markovi konji kar

sami zavili na Brodarjev dvor. Brkovec je sicer nameraval voziti mimo, pa se je spomnil, da ima Primož strica Klemena pri Brodarju, in je še on zavil za parizarjem. Bi bilo grdo, ko bi ne.

Sedla sta in je Primož, ki se je štel nekako za domačega, prvi dal za polič vina.

Mudilo se jima nikamor ni. Posebno Primožu ne. Dasi sta Primož in Lojzka pazila, da bi se ne izdala, je vendar Brkovec opazil, kako se imata rada.

»Ne bo samo svaštvo, tudi nekaj ljubezni je zraven, če ne še celo precej,« je uganil izkušeni vozar.

Pogovor je nekako potekel. Pa se je oglasila Lojzka: »Primož, kaj pa vaš gospod? Ali kaj piše?«

»Kateri gospod?«

»I, vaš.«

»Jernej?«

»Kdo pa drug?«

»No, to je pa že od sile! Le kako

si ga mogla še ti izbrisati tako brž iz vrste fantov?«

Lojzka je zardela. »Zato, ker je že zares gospod, preoblečen v duhovnika. In tisti, ki so ga kdaj srečali v Celovcu, vedo povedati, kako lep gospod je. Dekleta si šepetajo za njegovim hrbtom, da ga je kar škoda za lemenat.«

»Pa si tudi ti teh misli?« je navihano pogledal Brkovec Lojzko.

Lojzka ni mogla skriti zadrege. Kakor bi se ji beseda v grlu zatikala, je odgovorila: »Jaz nisem, kar se tiče Jerneja, nobene misli več. Zame je in ostane za vselej gospod.«

»Aha, sem le uganil! Daj ga še polič!«

Da bi dekle ne bilo še kar naprej v zadregi, je Primož speljal pogovor na vsakdanje stvari. Kakor bi rad še posedel, se mu je zdelo pametnejše, če priganja na odhod, kot da bi se z Brkovcem še zadrževala.

Leto se je spet razgrela v poletje. Marka, ata, je ukazal Primožu, naj zapreže par v koleselj in naj gre po Jerneja v Celovec. En dan tja, drug dan pa nazaj. »Več časa ni treba tratiti.«

Kar z dnem vred sta brata odpeljala iz Celovca. Konja sta tekla in se nesla, kakor bi se zavedala, da vozita prvega gospoda iz rodu ovčarja Marka. V Tržiču sta brata zavila k Pošti in sta bila koj v zadregi, na katero prej niti pomislila nista. Kam naj sedeta?

»Jaz ne spadam med gospodo, ti pa ne več med vozarje,« je pomišljaj Primož.

Pa ga je Jernej narejeno sršenasto zavrnil: »Kaj da ne spadam med vozarje! Se ne dam kar tako odriniti od vozarske tovarišije! Med vozarje sediva!«

»Prav,« je bil vesel brata Primož.

Pa sta bila spet koj v novi zadregi. Pri treh mizah so sedeli možaki, ki so imeli opravka s parizarji in s konji in pripreganjem. Jernej se je ozrl naokrog in se res ni mogel odločiti, kam naj prisede.

Pa ga je iz zadrege rešil Oblipnik iz Lesec. Pavel mu je bilo ime. Iz starega, mogočnega vozarskega rodu. Prvi je opazil zadrego Markovih fantov. Odmaknil se je na klopi in povabil: »Pa k nam prisedita, če se vam ne zdi za malo, gospod Jernej!«

»Stric Pavel,« — saj sta si bila res v daljnem sorodstvu — »prav

V Prekmurju

Pogledala je skoz okno in videla, da stopata s koleslja dva gosposko oblečena mlada moška. Grozdovega Lojzka je koj spoznala. Drugi, gladko obriti, se ji je sicer zdel znan, ne mogla bi pa z gotovostjo reči, kdo je.

Pohitela je na prag. Najprej je vsem trem skupaj voščila dober dan, potem se je pa kar nekako lotila Primoža: »Od kod pa ti prihajaš?«

»Iz Ljubljane.«

»Kdaj si pa dol šel?«

»Včeraj.«

»Kako da se nisi mimo gredoč nič oglasil?« je poočitela Lojzka.

»Kako naj bi se,« se je zasmejal Primož, »če sem pa šel, bi rekel, skozi Bohinj v Kranj?«

»Kako? Iz Krnic skozi Bohinj v Kranj?« ni koj razumela primere Lojzka.

»To se pravi: našega gospoda fajmoštra Salezija sem peljal najprej v Tržič k tržiškemu gospodu, kjer sva prenočila. Naslednje jutro pa še najprej v Ljubljano. Če sem prav ujel iz pogovora, »če sem pa šel, bi rekel, skozi Bohinj v Kranj?« ni koj razumela primere Lojzka.

Gospoda odrasla študenta, Grozdov Lojz in Ribčev France iz Vrbe, sta se posmejala, in je France, ki je že premišljal, ali naj gre v bogoslov-

nico ali ne, pripomnil, da so šli gopod Salezij duhovne vaje delat.

»Zdaj še manj vem kakor prej,« je priznal Primož. »Meni so samo naročili, naj jih do sobote počakam, da jih spet odpeljem domov. Sem si pa mislil, kaj le naj delam vse te dni v Ljubljani. Kaj bi ne bilo pametno, se mi je posvetilo, če bi zapregel, sprehodil konje in šel za kakšen dan vedrit na Bistrico k svojemu dekletu?«

»Pustuh ti,« se je Lojzka naredila huda in nalahno udarila Primoža na lice.

»No, no,« se je branil Primož in postavil kripo pred najhitrejši par Markovih konj. »Nič se ne narejaj! Ko sem tako premišljal, sta se pa primotovilla okrog Figovca tale dva študenta, pa sem ju posadil na koleselj in ju odpeljal na Gorenjsko, kamor sta si tako hudo želela.«

»Primož, kje si se ga pa nabral?«

»Povsod sem ga malo pokušal, vidiš, pa se ga človek mimogrede nabere, da sam ne ve kdaj in kako.«

»Sedaj nikar ne puščobuj!« je posegel v besedo Grozdov Lojz. »Se bomo že v hiši naprej pogovorili.«

Ribčev France pa ni rekel nič. Prijel je Lojzko pod roko, jo odpeljal v hišo in naročil vina.

Dekletu se je to kar dobro zdelo, česar Primož ni prezrl in se mu vino kar nič več ni poznalo. Najrajši se je pa prej samo malo naredil vinjenega, da bi Lojzki ponagajal.

Medtem ko je Lojzka šla v klet po

hladnega cvička, je Prešeren pripomnil:

»Presneto brhko dekle je to! To se bodo še smukali okrog nje!«

»Nič se ne bodo smukali!« ga je povsem trezno zavrnil Primož. »Je že oddana.«

»Komu?«

»Meni.«

»Ne zameri! Nisem vedel.«

»Pa zdaj vedi!«

Lojzka je prinesla in natočila vino.

Potem so pili, jedli, kramljali, se smejali in bili dobre volje kakor otroci ob miklavževini. In so se kar mimogrede zasedeli, da še opazili niso, kdaj se je jelo temniti.

Bil je že mrak, ko so se pred gostilno ustavili trije parizarji koroških vozarjev. Namenjeni so bili čez Koren in Beljak. Če bi mogli ostati čez noč, so vprašali. Da jih bodo kar veseli, so jim odgovorili. Zapeljali so na dvor, potegnili parizarje pod streho, naročili obilno večerjo in izpregli. Ko so še konjem položili, so šli v krčmo in jo skoraj napolnili.

Markov Primož bi zdaj rad že pognal. Grozdov, posebno pa Ribčev pa nista kar nič hotela slišati o odhodu. Da morata malo prisluhniti koroški govorici, sta rekla. In sta se znala brž zaplesti v pogovor.

»Kakor bi pel,« je sodil Prešeren, Lojz mu je pa molče pritrdil.

Pa je beseda dala besedo in sta kar nevede tudi oba študenta prešla v svoji govorici na »čevder pa četno pa na ščiro, na dečve in pubče.«

Postali so si kar domači in čedalje veselejše volje, dokler niso zapeli tiste, ki svari dekleta pred možitvijo na kmete:

»Oj, dečva, ne vdaj se na pavre, na pavrih so deva težče!«

Pesem je napolnila krčmo, poklicala godbo in zavrtel se je ples. Korošci so zabili polko s škornjicami, da so v tesnih, mrzlih vigenjnih kovani »kroparji« dvignili glavice iz poda, in so Korošci sami sebe hvalili še s pesmijo:

»Gorših puobčev na svetu ni, kot so korošče furmani.«

Pa so spet sedli in se pogovarjali. Pa so spet zaplesali in zapeli in je bilo fletno in veselo, da bolj ni moglo biti.

v parizu so blagoslovili slovenski dom

slovenski metropolit, francoski škof, devetnajst duhovnikov, petsto Slovencev na veličastnem prazniku — slovenska zastopstva iz vse evrope

V soboto, 21. februarja, je bilo vse živo v Slovenskem domu v Parizu. Saj je bilo treba še vse počistiti, vse pripraviti in okrasiti za naslednji dan. Dobro je označil vzdušje slovenski metropolit: »Je kakor na veliko soboto, ko se vse pripravlja na veliki praznik Velike noči.«

Že v soboto dopoldne je nadškof Šuštar ob asistenci g. Čretnika, ravnatelja Slovenskih katoliških misij v Franciji in predsednika odbora Slovenskega doma v Parizu, g. Flisa, urednika Družine g. Klemenčiča, in drugih duhovnikov blagoslovil oltar v domu in na njem opravil prvo euharistično daritev. Navzoča je bila družina Krapež iz Famecka, ki je oltar darovala, in ki ga je po zamisli g. Čretnika izdelal g. Krapež sam.

Zvečer, ko so bila vsa pripravljena dela že skoraj končana, smo se ob slovenskem metropolitu zbrali ti-

sti, ki smo to soboto pomagali pri pripravah, in nekateri, ki so delali prejšnje sobote. Z gosti, ki so med tem že od drugod prišli, nas je bilo 50. Vse je v prijetnem domačem razpoloženju pogostil g. Franc Turšič in njegova družina.

Ko smo se v nedeljo zjutraj zbudili, smo bili malo zaskrbljeni, ker je sneg ponoči vse pobelil in je še vedno naletaval. Ker smo bili pri domu težav vedno vajeni, nas tudi to ni zmotilo: morali smo samo pomesti sneg pred domom in cervvijo.

SLOVESNA MAŠA

Ko je ob enajstih spreved z narodnimi nošami, z zastavo Društva Slovencev v Parizu in z zastavo Društva sv. Barbare iz Méricourta, z duhovniki in škofom iz Nanterre ter slovenskim metropolitom prišel v cerkev, je bila ta že nabito polna. Pa smo se še stisnili in dali prostor Slovincem iz Holandije, ki so imeli dolgo pot za sabo.

Najprej sta Natalija in Boris pozdravila ljubljanskega nadškofa, Irena pa nantersega škofa, in jima iz-

ročili slovenski šopek z nageljni in rožmarinom.

Slovesna maša, ki jo je vodil slovenski metropolit g. Šuštar in kjer je poleg nantersega škofa sodelovalo 19 duhovnikov, med njimi 4 Francozi, je bila za vse enkratno doživetje tako po lepoti bogoslužja in petja pod vodstvom Draga (tudi Zvon iz Holandije je zapel dve pesmi) kakor po lepi pridigi. Bila je res skupna molitev in skupna zahvala. Darovana je bila za žive in rajne dobrotnike doma.

V globoki pridigi je nadškof Šuštar poudaril, da je ta dan izreden zgodovinski dogodek. Vsak človek, vsaka družina je vesela, če ima svoj dom. Ljudje, ki so po svetu kot zdomci in brezdomci mnogo hudega pretrpeli, še posebno močno doživljajo pomen doma. Slovenci po svetu smo marsikaj naredili: Slovenski zavod v Rimu, tudi drugod so razni domovi, ki pomenijo ko-

Nace Čretnik: »Imamo svoj dom. Bog Vas živi vse! Bog živi naš dom!«

Pri oltarju: v sredi ljubljanski nadškof dr. Šuštar, levo nanterški škof, desno Nace Čretnik.

Mladi začenjajo slavnostno akademijo s prošnjo pesmijo, »naj v Domu dan na dan sonce sije nam«.

Pogled na del rojakov, ki so do zadnjega kotička napolnili dvorano in pazljivo sledili slavnostni akademiji.

šček domače zemlje. Danes je posebno veselje in poseben ponos pariških Slovencev, da imajo po dolgih letih svoj dom.

Zahvalil se je g. Čretniku, g. Flisu, duhovnikom in vsem dobrotnikom, vsem ustanovam, ki so pomagale, in francoski Cerkvi.

Poudaril je trojen namen doma:

Dom je hiša katoliških Slovencev, središče slovenstva in krščanske vernosti v Parizu. Kri, jezik, pesem in slovenska zavest nas povezuje, hkrati pa krščansko prepričanje in vernost. Ni sicer vsak Slovenec veren, tudi ni samo verni Slovenec res Slovenec, zato moramo spoštovati vsako prepričanje, če je pošteno. A ta dom so zgradili verni Slovenci, zato so v svoji hiši na svojih tleh. Je pa dom odprt vsakomur v spoštovanju slovenskega in krščanskega prepričanja in v želji po medsebojni povezavi.

Dom nadalje pomeni domačo hišo, gostoljubnost, domačnost: vsak bo tukaj našel v tujini košček domovine.

Dom je končno sedež slovenske župnije, kjer se boste zbirali k službi božji, k verouku in za šolo, k prireditvam, kjer vas bo povezovala slovenska beseda in slovenska pesem. Tu se bo gojilo medsebojno prijateljstvo, dajala duhovna pomoč in vedno rezal zdrav kruh resnice.

Vsaka hiša ima svoj hišni red. Značilnost za ta slovenski dom so

evangelij, pridiga na gori in ljubezen, ki vse premaga, ter iskrena dobrot do vsakogar. Po božjem zgledu, po Kristusovem naročilu moramo biti popolni, kakor je naš Oče nebeški popoln. Tega ni lahko urediti, a vsi si moramo za to prizadevati.

Na vprašanje, čigav je dom, odgovorjamo: vaš, slovenski, krščanski, a tako kot Pavel Korinčanom: vse je vaše, vi pa Kristusovi, Kristus pa božji. To naj velja tudi za nas, v našem osebnem, družinskem in narodnem življenju.

Vzpodbudno je bilo, da so mnogi pristopili k božji mizi.

BLAGOSLOV HIŠE IN SLAVNOSTNA AKADEMIJA

Po maši so ljudje — računamo, da jih je bilo pri maši okrog 500 — odšli v okusno okrašeno dvorano, ki se ji niso mogli načuditi. Na glavni steni jih je pozdravljal Gregorčičev verz **DOM SKUPNO BO OGNJIŠČE NAM IN SKUPNO DELOVIŠČE**, vrste belih, modrih in rdečih sedežev pa so živo govorile, da smo v slovenskem domu.

Medtem ko so ljudje napolnili dvorano, je nadškof blagoslovil hišo, nato pa še dvorano. Iz vseh src je takrat privrela zahvalna pesem: »Hvala večnemu Bogu«.

Sledila je slavnostna akademija, kjer sta gospa Verena v slovenščini, njen mož dr. Branko Zorn pa v francoščini domiselno povezovala posamezne točke.

Najprej je predsednik Društva Slovencev v Parizu g. Ivan Drenik pozdravil nadškofa in se mu zahvalil, da je prišel dom blagosloviti.

Nato so otroci pod vodstvom Vojka zapeli: **Dan na dan nam sijaj, sonce in Osliček in kukavica**, Sandra pa zapela **Mamica je kakor zarja**. Janez Zorec je pretresljivo doživetvo recitiral sonet slovenskega pesnika-mučenca Balantiča **Sen o vrnitvi izseljenca**, isti in Minka sta pa zapela **Pleničke je prala in Kje so moje rožice**.

Sledil je govor predsednika odbora za Slovenski dom g. Čretnika. V francoščini je pozdravil vse francoske goste, predvsem nanterskega škofa msgr. Delarue, njegovega kanclerja g. Dufourmentella in zastopnika pariškega pomožnega škofa, ki je želel biti prisoten, pa je moral nujno v bolnico.

Nato je podal kratko zgodovino dela slovenske župnije v Parizu od leta 1947 dalje, opisal težave, ki smo jih morali prebrest, ko smo se morali kot cigani seliti iz cerkve v cerkev, iz dvorane v dvorano.

Po večkratnih hudih razočaranjih in po neizpoljenih obljubah smo končno razumeli, da ni drugega izhoda, kot da sami kaj kupimo. Ustanovili smo odbor. Tajnik odbora g. Jože Flis in blagajnik g. Ciril Guštin zaslužita toplo priznanje, saj bi težko bili dobili za ti mesti bolj požrtvovalna človeka.

11. 10. 1975 smo poslali prvo prošnjo za potrebna sredstva. Predsednik odbora je v jeseni 1976 sam šel v Ameriko, da tudi tam dobimo kaj pomoči.

Nadškof Šuštar in nanterski škof Jacques Delarue v razgovoru.

Oj blažena leta nedolžnih otrok!
Naša bodočnost...

Čez 50 objektov in načrtov smo imeli na vidiku, za nekatere smo se že skoraj odločili, pa smo 11. 6. 1978 po zaslugi Valantovih odkrili to, kar sedaj imamo. 7. 7. 1978 je bila že podpisanačasna pogodba. Ko smo jo podpisali, nismo imeli niti polovice potrebnega denarja. Imeli smo samo zaupanje v božjo pomoč in jakleno voljo, da načrt uresničimo.

16. 10. 1978, na dan izvolitve sedanjega papeža, smo dobili po za-
slugi dveh prijateljev, ki hočeta
ostati anonimna, 250.000.— frankov
posojila. Iskrena jima hvala! Orga-
nizacija Aide à l'Eglise en détresse
nas je znatno podprla. Ostalo nam
je posodila škofija iz Nanterra. Ta-
ko smo 16. novembra 1978 lahko
podpisali dokončno pogodbo. Pro-
store na Gutenbergu smo prodali
še 14. 6. 1979: iz izkupička smo
vrnili dolg škofiji, del dolga našima
prijateljema, in plačali dela, ki so
že tekla.

Dela so še začela v začetku leta
1979. Zaradi hudega mraza nam je
počil radiator v hiši in bila je nevar-
nost, da nam voda pokvari hišo. 5.
januarja je končno prišel težko pri-
čakovani delavec, da popravi radi-
ator — sam nanterski škof. Tisti, ki
je pri vratih škofa sprejel, ga ni poznal
in ga je sprejel kot delavca.

Glavna dela je prevzel slovenski
podjetnik g. Franc Turšič, ki je tudi
omogočil, da smo razna dela lahko
opravili s prostovoljnimi delavci,
kar je znatno znižalo celotne stro-

ške. Sadove dela imamo pred se-
boj. Čestitati moramo in se zahvali-
ti vsem, ki so sodelovali, predvsem
in posebej g. Turšiču.

G. Čretnik je v govoru še posebej
poudaril naslednja dejstva:

1. — Društvo Slovencev v Parizu
je dalo in daje ves dobiček svojih
prireditev za dom.

2. — Ko prosimo za denar, nam
je vedno nerodno, ker vemo, da se
nihče v njem ne koplje. A vsi do-
brotniki so se odzvali z veliko požrt-
vovalnostjo, nekateri so dali naravnost
dar uboge vdove, o kateri go-
vori Kristus v evangeliju. Slovenske
redovnice v Franciji so nas podprle
z molitvijo, z izdatno finančno po-
močjo, pa tudi s svojim delom nam
v domu pomagajo. Zaupanje, ki so
nam ga izkazali dobrotniki, je bila
za nas neprecenljiva opora in dosti-
krat edina vzpodbuda v najtežjih
dneh, da smo sploh vztrajali.

3. — Vsi, ki so nam pomagali s
prostovoljnim delom, bodisi tisti, ki
so začeli delati, bodisi tisti, ki so
pomagali pozneje ali proti koncu,
so prispevali bistveni delež h grad-
nji doma.

4. — Brez kake napačne samo-
hvale moram poudariti, da se brez
naših duhovnikov akcija ne bi začela
in tudi ne srečno sklenila.

Kdor pozna težave, ki smo jih
moralipremagati, kdor pozna težke
in komplicirane ter dostikrat naravnost
mučne korake, ki smo jih morali
storiti, pa še kritiko, ki smo ji
bili izpostavljeni, kdor pozna vse to,
mora dati gornje priznanje, tudi javno
in povsod.

Imamo sicer še 150.000 frankov
dolga, moramo najti denar, da pla-

čamo še potrebna dela in tekoče
stroške, imamo pa tudi zaupanje v
božjo pomoč in v dobroto in razu-
mevanje naših rojakov.

V slovenščini je predsednik odbo-
ra, g. Čretnik, povedal naslednje:

»O čemer smo dolgo sanjali, kar
smo si leta in leta želeli, za kar
smo se včasih v naravnost brezup-
nih okoliščinah borili, se je uresni-
čilo: v Parizu imamo slovenski dom.

Da smo dosegli, o čemer smo
sanjali, grè zahvala najprej Bogu, ki
nas je očitno podpiral, grè zahvala
tudi vsem, ki ste oziroma so z ob-
čudovanja vrednim navdušenjem k
temu prispevali, bodisi z denarjem,
bodisi s prostovoljnim delom, bodi-
si z molitvijo, bodisi z nasveti, bodi-
si s kritiko, potrebno, včasih manj
nujno, vedno pa dobrodošlo, če je
pravična in konstruktivna.

Dom torej imamo, sedaj pa mora-
mo to milost in to enkratno zgodo-
vinsko priložnost dobro izrabiti.

Dom ni samo stavba, dom je tudi
predvsem duhovno razpoloženje.
Vsi čutimo, kako je težko v današ-
njem zmaterializiranem svetu, v tuji-
ni še težje kot doma. Če si bolan,
če nisi poznan in slaven, in zlasti,
če nisi bogat, se vrata pred tabo
zapirajo ena za drugimi. Vrata v na-
šem domu pa morajo biti vedno
odprta, naš dom mora biti pravi
dom, kjer se bo vsak počutil doma,
kjer bo vsak čutil, da pride domov.
Vsak, kdor bo prihajal s poštenim
namenom, bo vedno dobrodošel v
domu; toda samo tistim, ki bodo

prihajali s poštenim namenom, bodo vrata vedno odprta.

Kot smo molili v prošnji pri maši, mora dom zblížati vse Slovence. Saj to je njegov namen, da bodo vsi radi semkaj prihajali, radi sodelovali, radi tudi materialno skrbeli za dom. Le tako bo dom izpolnil svoje poslanstvo, da bo res naše versko in kulturno središče. Versko središče, ker verujemo in smo prepričani, da je verska dimenzija največja odlika človeka: ta nam tudi odpira pot v nezaslutene, neminljive daljave. Pa tudi kulturno središče. V svojem govoru, ki ga je imel 2. junija lanskega leta v Parizu, je papež Janez Pavel II. poudaril pomen kulture za narodno življenje. Tudi našega naroda ni v zgodovini reševalo ne bogastvo ne vojaška sila ne število, marveč kulturno življenje. Tudi mi bomo v tujini, ali če hočete v svoji novi domovini, postali enakovredni partnerji tukajšnjih prebivalcev, se bomo znebili hlapčevskega čuta manjvrednosti samo, če bomo gojili globoko kulturno življenje. Drugi nas bodo spoštovali samo, če bomo tudi mi sami znali spoštovati in gojiti svoje kulturne vrednote. Svojo vrednost bomo pokazali, če bomo znali v svobodi razvijati sposobnosti, ki nam jih je Stvarnik zaupal.

Z velikim veseljem pozdravljamo v svoji sredi ljubljanskega nadškofa g. Šuštarja in urednika Družine g. Klemenčiča. S tem, da je prišel med nas slovenski metropolit, je slovenska Cerkev pokazala, da zna ceniti naše napore in da upošteva našo skupnost.

Veseli smo tudi, da so tukaj med nami številni zastopniki zamejskih Slovencev in izseljencev. Najprej

Slike levo, od zgoraj navzdol:

Slika gospé Marije Ninin nazorno kaže, kako so naše gospé hitele s pripravljanjem, da ne bi pri gostiji nikomur ničesar manjkalo...

... druge — med njimi gospa Tončka Šimc — pa pridno nosile na mizo, da so bile vedno bogato obložene.

Jože Kogoj ponosno nosi zastavo Društva Slovencev v Parizu, zna pa tudi odlično postreči.

pozdravim urednika Katoliškega Glasa g. Humarja in odbornico deželnega parlamenta gdč. Marijo Ferletič, oba iz Gorice. G. Janez Zdešar, delegat za Nemčijo, je moralno med nami, fizično pa ga je nujna zadeva zadnji hip zadržala. Med nami je g. Vinko Žakelj, delegat za Belgijo, ki je pripeljal skupino Slovencev iz Nizozemske: te še posebej pozdravljamo. Med nami je g. Ludvik Rot, delegat za Anglijo, g. Fidelis, delegat za Švico, msgr. Töne Ilc, direktor zavoda Foyer Chretien v Bruslju, gg. Česnik, Dejak, Kavalir in msgr. Grims iz Francije, msgr. Kunstelj iz Nemčije.

Mnogi so poslali pozdrave: g. Lavrič, delegat za Avstrijo, ki je več let deloval med nami v Parizu; msgr. Jezernik iz Rima; msgr. Orehar iz Argentine; g. Pavle Krajnik, predsednik odbora za pomoč domu v Parizu, in blagajnik tega odbora g. Lojze Bajc, oba iz Clevelanda. Pozdrave so poslali tudi društvo 'Slomšek' iz Rima, pevski zbor 'Lojze Bratuž' in Katoliški dom iz Gorice.

Vaša prisotnost, dragi slovenski izseljenci iz Francije in drugih evropskih držav ter moralna prisotnost naših izseljencev iz Amerike in Argentine je pa dokaz, da slovenska Cerkev v zdomstvu ni samo kaka folklorna posebnost, s katero ne veš kaj početi, tudi ne kaka brezpomembna figura na šahovnici, ampak življenjska realnost, ki jo po načelu samoupravljanja, hočem reči po načelu kolegialnosti, mora primerno in strukturalno upoštevati tako slovenska kakor vsaka krajevna in vesoljna Cerkev.

Nato je podal poročilo blagajnik odbora g. Guštin. Navajamo nekaj odstavkov iz njegovega poročila:

»Ker je že g. Čretnik, predsednik odbora za dom, podal zgodovino naše akcije, zgodovino truda in žrtve za ta dom, se jaz ne bom spuščal v podrobnosti, pač pa bi rad poudaril nekaj bistvenih stvari:

Za ta dom moramo biti hvaležni predvsem gg. Čretniku in Flisu, na katerih ramah je bila in je še vedno vsa teža in odgovornost. Koliko potov, koliko nevšečnosti in nerazu-

mevanja tako pri cerkvenih kakor pri civilnih oblasteh, nikjer ni šlo gladko. Najbolj nevšečno delo pa je prosjačenje za denar. Naša zahvala vsem našim izseljenskim duhovnikom po svetu, tako v Evropi kakor v Ameriki, ki so se bratsko odzvali prošnji za pomoč. Hvala tudi vsem našim redovnim sestram v Franciji, ki so nam moralno in gmotno pomagale pri našem delu! Hvala vsem

rojakom, ki so nesebično in korajžno s prostovoljnim delom izvršili ogromno dela tako v hiši kakor v dvorani! Hvala tudi Cirilu Valantu in njegovi ženi, ki sta ta prostor našla! In končno zahvala našemu podjetniku Turšiču za vsa izvršena dela! Veliki boglonaj vsem rojakom v Franciji in drugod, ki so vsak po svoji moči prispevali za ta naš dom!»

Iz podrobnega poročila blagajnika g. Guština povzemamo, kakšno je bilo finančno stanje 31. 12. 1980:

DOHODKI:

darovi rojakov iz Francije (288 darovalcev, najmanj 30 fr. največ 40.000 fr.)	326.640 fr.
darovi rojakov iz Severne Amerike, (ZDA)	102.949 fr.
darovi rojakov iz Kanade, Avstralije, Južne Amerike	12.563 fr.
darovi rojakov iz Anglije	7.046 fr.
darovi rojakov iz Avstrije	46.735 fr.
darovi rojakov iz Belgije	7.460 fr.
darovi rojakov iz Nemčije	21.283 fr.
darovi rojakov iz Švice	7.274 fr.
darovi rojakov iz Italije	9.479 fr.
darovi rojakov iz ostalih držav	25.537 fr.

tuje ustanove:

Aide à l'Eglise en détresse	200.000 fr.
škofija Rottenburg, Nemčija	21.544 fr.
Banque Fédérative du Crédit Mutuel (Strasbourg)	10.000 fr.
izkupiček iz prodaje prostorov na Gutenbergu	286.233 fr.
anonimno posojilo	250.000 fr.
posojilo škofije Nanterre	50.000 fr.

VSI DOHODKI SKUPAJ:

1,384.667 fr.

VSI IZDATKI SKUPAJ:

1,310.579 fr.

(med temi: nakup prostorov Impasse Hoche

za izvršena dela do 31. 12. 80

kurjava, elektrika, plin

vrnitev posojil

neporavnani računi

nevrnjeno posojilo

746.000 fr.

313.253 fr.

22.835 fr.

150.000 fr.

43.213 fr.

150.000 fr.

Slovenski metropolit je blagoslovil dvorano.

»Torej nam ostane najeto posojilo v znesku 150.000 frankov, ki ga moramo vrniti. — Dom imamo. Nekateri mislijo, da je s tem delo končano, pa ni tako. Zbrati moramo še potrebna sredstva za vrnitev posojil-

Sliki levo in desno spodaj:

Vkljub resnemu finančnemu stanju je blagajnik odbora Ciril Guštin vesel in optimist, še bolj optimistično pa gleda v sedanost in bodočnost mladi Uroš Zorn in se že veseli, ko bo tudi sam sodeloval v domu.

Resna debata med zastopnikom pariškega škofa in rektorjem ruskega zavoda v Bruslju, msgr. Tonetom Ilcem.

Slovenski metropolit dr. Šuštar, nanterski škof Delarue (desno) in Nace Čretnik poslušajo pozdrav mladine.

Sprevod iz Doma v cerkev.

la. — Akcija za naš Dom še ni končana, kajti ostane še veliko dela in dosti opreme, ki jo moramo kupiti, predvsem pa moramo predvidevati vzdrževanje Doma.»

Nato je slovenski metropolit g. Šuštar izrekel pozdrave vseh slovenskih škofov, posebej pa smo prebrali še pozdravno pismo škofa Leniča, ki je vrhovni delegat za dušnopastirstvo med slovenskimi izseljenci. Nanterski škof mons. Delarue je izrazil svoje veselje, da je zopet med nami, nam čestital k uspehu in se opravičil, da 5. 1. 79 ni znal popraviti radiatorja. G. Humar je prinesel pozdrave iz Gorice, naglasil, da je slovenske domove povsod, tudi Slovenski dom v Parizu, zgradilo verno slovensko ljudstvo, in poudaril iz svoje izkušnje, da pravi problemi pridejo šele po odprtju doma. Pozdravila sta še g. Vinko Žakelj iz Belgije, ki je še posebej omenil veliko odgovornost, ki jo imajo vsi pri domu, da bo res vršil svoje poslanstvo, in g. Ludvik Rot iz Anglije. Ga. Verena je prebrala pozdravna pisma in telegrame iz evropskih dežel, iz Amerike in Argentine.

Pevski zbor iz Pariza je pod vodstvom Louis Casalisa in Draga nato dovršeno zapel Stritarjevo *Slovensko pesem* in pesem *Glejte, že sonce zahaja*, gospa Minka pa je zaključila akademijo z odlično recitacijo Gregorčičeve pesmi *V pepelnični noči*.

PA ŠE DRUŽABNOST

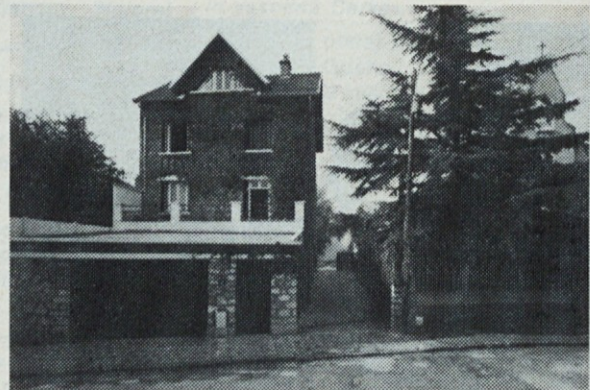
Nato je dom vse bogato pogostil (nekateri so rekli: kraljevsko) z jedajo in pijačo. Tudi ni manjkalo potice, peciva in krofov; to so prinesle naše gospe, ki jim gre pristrčna zahvala. Posebna zahvala še gospé Emi Gaberšček, ki je nosila levji delež pri pripravi gostije. Ko so se ljudje podprli in se medsebojno pogovorili, so »Pariški slavčki« pod vodstvom Marjana poskrbeli za muziko. Če so morali zjutraj na poti na blagoslovitev doma nekateri z avti plesati po cesti, so se sedaj po parketu veselo in brezskrbno zavrteli.

Medtem je dal g. Čretnik telefonski intervju o Slovenskem domu in blagoslovitvi le-tega za slovensko oddajo tržaškega radia: ta je intervju prenašal še tisti večer.

Blagoslovitev Slovenskega doma v Parizu je res zgodovinski dogodek ne samo za Slovence v Parizu, ne samo za Slovence v Franciji, je zgodovinski dogodek za vse Slovence po svetu in tudi za Slovence v domovini.

To šeststransko prilogo o blagoslovitvi poklanja naročnikom »Naše luči« in posebej še svojim dobrotnikom Slovenski dom v Parizu. Prispevke za Dom, ki bodo z veliko hvaležnostjo vedno dobrodošli, pošiljajte na poštni čekovni račun:

C. C. P. PARIS
19285 04 F
MISSION
CATHOLIQUE SLOVENE
3, Impasse Hoche
92320 CHATILLON

Prenovljeni Slovenski dom v Parizu.

kako diha in niha življenje naših ljudi po zahodni Evropi?

iz zdomstva

anglija

Da ne sme *pustni čas* kar tako mimo, so dejali rojaki v *Bedfordu*. Pa smo se zbrali konec februarja v cerkvi na Goldingtonu, ki jo upravlja nadvse gostoljubni Fth. Andy.

Tam smo se Bogu zahvalili, ponovno položili v njegove roke svoja življenja in ga prosili za pomoč, da bi se vsak dan znali darovati drug drugemu. Potem pa v dvorani — holadri-holadro! In to tako, da se je naš Rafko od smeha po kolenih tolkel. Še najbolj nas je zagrelo njegovo pripovedovanje: Iz zadnje vojne nosim v pljučih še pet krogel. Ako bi prišel danes nekdo k meni in mi rekel: »Jaz sem tisti, ki sem nate streljal,« bi mu dal roko in mu rekel: »Odpuščam ti!« Ako tega ne storim, sploh ne smem iti k maši, pa tudi očenaša ne morem pošteno zmoliti.

Drugi dan smo nadaljevali v *Rochdale*. »Vsi za enega, eden za vse!« so dejali tamošnji potomci Martina Krpana in prinesli na našo tombolo predmete, ki so doma ležali v omari, že dolgo pozabljeni. Pa naj še nekdo reče, da taka tombola ne spada k po-maši!

Slovenci na Angleškem smo se udeležili tudi *blagoslovitve Slovenskega doma v Parizu*. Imenitno ste nas postregli! Ob tem dogodku želimo ponovno izraziti slovenskim rojakom na Francoskem vse naše veselje, zahvalo in solidarnost; vsake-mu bratsko in hvaležno stisnemo roko.

Že sedaj prisrčno vabimo na naš *Slovenski dan*, ki ga bomo praznovali 24. maja letos v Bedfordu. Z veseljem pričakujemo obisk Slovpeskega društva »Zvon« iz Nizozemske, ki nam bo zapel pri maši in po maši. »Zvonu« pa srečno pot k nam in na veselo svidenje!

avstrija

GORNJA AVSTRIJA

LINZ — Kakor je bilo predvideno, smo na pustno nedeljo imeli v našem centru *pustno zabavo*. Najprej smo se ogreli in podprli v gostinskem prostoru. Potem smo se pa preselili v večjo dvorano.

Ob igranju harmonike, ki jo je mojstrsko raztezal naš g. Ludvik

Novoporočenca Sonja in Reinhard Wallauch pred cerkvijo v Maria Laah.

Ženin Reinhard Wallauch in nevesta Sonja Häuschen pred njenim domom v Schwödiau.

Sadl, so se pari navrteli po mili volji. Vmes smo tudi veliko peli domače narodne pesmi.

Pogrešali smo pa na prireditvi *mladi rod*. Gotovo imamo glede zabave različna gledanja. Če bi pa mladi imeli malo več podjetnosti, bi si lahko na svoj način pripravili zabavo, saj imajo poseben prostor na razpolago.

V nedeljo, 22. februarja, sta praznovala zakonca Tkalec iz Trauna *45-letnico poroke*. Obletnico smo praznovali v našem centru na pustno nedeljo. Slavljenca, ki sta oba prekmurska rojaka, sta nam postregla s pijačo. Udeleženci pa smo jim zapeli zdravico z željo, da bi čez 5 let obhajali skupaj zlato poroko. Bog naj ju ohranja v zdravju.

Škoda, da ni bilo nobenega od otrok zraven! Hčerka živi v Ljubljani, najstarejši sin je z družino v Avstraliji, eden pa v Nemčiji.

Da nam na pepelnično sredo ni bilo treba po stari slovenski navadi vleči ploha po ulicah, je poskrbela gdč. Sonja Häuschen iz Schwödiau pri Steyerju. V soboto, 20. februar-

ja, se je poročila v ljubkem Marijinem svetišču v Maria Laah pri Wolfenu. Za moža si je izbrala Reinharda Wallaucha iz Wolfena.

Nevesto in ženina so spremljale štiri slovenske narodne noše. Na koro je slovensko prepeval naš pevski zbor. Poročno slavlje je bilo v Wolfenu, kjer so Slovenci skrbeli za dobro voljo s petjem in harmoniko (g. Sadl), dokler zvečer niso prišli naročeni godci. Mlademu paru želimo božji blagoslov na skupni življenjski poti.

V soboto, 27. februarja, je ga. Draga Skala, roj. Grandovec, *dobila sina* Kristijana. Ga. Draga je bila sicer rojena v Ljubljani, a je večino svojega dosedanjega življenja preživela v Linzu, saj je prišla sem že kot majhen otrok, pa vendarle dobro obvlada slovenščino. Upamo, da bo tudi svojega prvorojenca naučila poleg nemščine še slovenščino.

Staršema želimo, da bi jim bil Kristijan v veselje!

Na pepelnico je v rodni Sloveniji v Dražencih *umrl* g. Franc Planjšek. Dalj časa je bolehal, pa le nismo še pričakovali, da bo odšel v večnost. V petek, 6. marca, so ga pokopali na Hajdini.

V družini je 8 otrok: 4 moški in 4 ženske. Razen ene hčere so bili vsi zdomci. Tri hčere: ga. Grandovec Matilda, ga. Hauseder Viktorija in ga. Roschnai Angela živé na Gornjem Avstrijskem, sin Stanko pa v Stuttgartu v Nemčiji. Trije sinovi so živeli precej let v Porurju.

Vsem, posebno ženi pokojnega ga. Matildi Planjšek iskreno sočalje! Pokojnega g. Franca smo Linčani poznali, saj je večkrat prišel med nas.

Stopili smo v *postni čas*. Kako bo šel mimo nas? Ali nas bo poglobil? Ali si bomo znali naložiti kaj pokore? Ali bomo imeli smisel za lačne in nesrečne? Nevarno je, da bi ostali brezbrizni za druge ob svojih lastnih skrbih. Nikar ne zakrknimo svojih src!

TENNECK — Marčna maša je padla prav na 8. marec, ko po mnogih državah praznujejo »dan žená«. Po maši smo se zbrali v dvorani, da smo se tudi mi spomnili, kaj pome-

ni žena v svetu in v družini. Lik močne žene, ki jo hvali sveto pismo, nam je bil za osnovo. Poudarjen je bil posebej lik krščanske žene, ki skuša svojo vlogo izpolniti po božjem načrtu, ki išče po Marijinem vzgledu uresničevanje v izpolnjevanju volje božje, daleč proč od »idealov« modernih emancipirank.

Na čast ženam smo zapeli nekaj primernih pesmi. Krklečeva Marjanica in Karmen sta lepo podali pesem Gregorja Malija o slovenski materi, Sabina Ružički pa o ljubezni do našega jezika. Potem smo zapeli narodno »Ko sem še majhen bil«.

Lepo je bilo, ker so med nas prišli tudi rojaki iz Salzburga in Halleina. Šele ob 10. zvečer smo se dobre volje razšli.

KOROŠKA

SPITTAL OB DRAVI — Medtem ko je skoraj vsa Avstrija stokala pod snegom, je nam v Spittalu kar prizanašal. Le mraz je bil hušji kakor druga leta.

Tudi letos smo se v zimskem času z *mašo*, ki nam jo daruje vsak dan g. Ladislav Maroszy, zatekli v skromno župnišče. G. Izidor Florjančič je skrbel vso zimo, da nas ni med božjo službo zeblo in, če je kaj snega padlo, je lepo skidal sneg, zato mu moramo biti za vso njegovo prizadevnost res hvaležni.

Tudi nekaj *bolnikov* imamo v svoji sredi. Ga. Marija Kunc je bila dalj časa v bolnišnici zaradi hude sladkorne in njenih posledic. Sedaj je v domači oskrbi. Nekaj požrtvovalnih duš skrbi zanjo, če česa potrebuje. — Zaradi nog je bil teden dni v bolnišnici upokojeni frizerski mojster g. Lojze Dolinar.

Vsem bolnikom želimo, da bi čim prej okrevali.

Tudi *smrt* ni prizanesla. V večnost je odšla 19. februarja ga. Frida Holozan v 79. letu starosti. Zadnji dve leti je bolehal. Smrt jo je rešila nadaljnega trpljenja.

Pokopana je bila v torek, 24. februarja, na pokopališču v Spittalu. Pogreba se je udeležilo mnogo slovenskih rojakov. Tudi sorodniki iz Vevč pri Ljubljani so kljub snegu prišli. Naj počiva v božjem miru! Hčerama Ivi v Spittalu in Minki, ki

živi v New Yorku, naše iskreno sočalje!

V Spittalu deluje tudi za naše otroke *Marijin vrtec* (Jungschar), ki ga vodi gdč. Anica Florjančič. Otroci radi prihajajo. Trenutno imajo počitnice, ker je voditeljica na obisku pri sorodnikih v Argentini.

Ob nedeljah nas pa redno obiskuje salezijanski duhovnik g. Franc Vidic, ki prihiti iz Celovca med nas. Škoda je le, da ga delo vedno priganja in ne more ostati dalj časa med nami. Stalni duhovnik bi imel kar precej dela, saj je poleg naseljencev tudi kar lepo število zdomcev v Spittalu.

Ko beremo, da imajo drugod svoje centre, nam je vedno bolj hudo, da sedaj mi nimamo tu nič podobnega. Včasih smo imeli toliko prostorov na razpolago v šolskih razredih in velikih dvorani za prosvetno delo. Sedaj se moramo pa zadovoljiti kar s farovško kuhinjo, kjer se vse vrši: pevske vaje, Marijin vrtec, maše in včasih tudi kako predavanje.

PREDARLSKA

PREŠERNOVA PROSLAVA

Na tem mestu bi bilo pričakovati poročilo o pustni prireditvi, ki je pa letos ni bilo. Rekli smo, da se ljudje v tem dolgem predpustu že itak dovolj vrté tudi brez potuše s strani slovenske organizacije.

Na drugi strani je bila izražena želja, da bi se zopet enkrat spomnili kakšnega kulturnega dogodka, kakor je to že bilo pred leti. Gotovo je ta želja spričo plitkosti in komodnosti, ki se povsod širi, nekaj pozitivnega. Tudi pri nas se je žal že udomačilo naziranje, da brez alkohola in plesa ne gre.

Predlagatelj *Prešernove proslave* so končno imeli prav. Ni bilo sicer stotin obiskovalcev kot pri plesih, 60 Prešernovih častilcev pa se je le zbralo sredi predpusta in sicer prav na Prešernov smrti dan, 8. februarja, v »Jugendheim-u« v Hohenemsu.

Sodeloval je mešani pevski zbor, ki je medtem narasel na 18 oseb, pod vodstvom Jožeta Horvata. Kljub temu da pevci raje nastopajo kot pa hodijo na vaje, se je pevska kvaliteta nedvomno dvignila. Zbor

S Prešernove proslave v Hohenemu: Naši rojaki ob deklamaciji pesmi »Od železne ceste«.

Naš domači mešani pevski zbor nam je zapel nekaj pesmi.

je zapel Prešernovo »Zdravljico« ter njegovo pesem »Luna sije...«, poleg tega pa še primerne narodne pesmi.

Prešernove poezije so nam približali recitatorji obeh spolov od 13 do 66 let. Z veseljem smo med njimi pozdravili sedaj že zaslužne družinske očete, ki so nekdanj sodelovali v naši igralski skupini in so se sedaj z veseljem stavili na razpolago, ker pač ni bilo treba imeti dosti vaj.

Tudi zbadljivo pesem »Dohtar« smo slišali na proslavi.

Spored je segal od navihanih in prešernih mladostnih pesmi preko viška ljubezenske poezije do trpkih izrazov obupa pri srečanju z materialno stvarnostjo. Zopet smo slišali dvogovor »Od železne ceste« v živahni izvedbi naših znanih odrskih delavcev.

Višek recitacij je bil nedvomno »Uvod h Krstu pri Savici«, ki je najdaljša in idejno najbolj poglobljena Prešernova pesnitev. Napisal jo je že po prestanih razočaranjih in je sam kot vrelec pesnitve označil spoznanje, »da srečen je le ta, kdor z Bogomilo up sreče onstran groba v prsih hrani«.

Skozí program je vodil Tone Röger, ki je v uvodnem nagovoru skušal podati povezavo med pesnikovim življenjem in njegovim delom. Zunanje življenjske prilike pesniku niso dale dovolj opore. Kot vsi veliki umetniki je bil s svojimi idejami že pred dobo, v kateri je živel, in tako ni mogel najti pri sodobnikih dovolj razumevanja. Če samo pogledamo »Zdravljico«, se moramo čuditi, kako je sodobna: »... da rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak«. V »Krstu« predstavlja krščansko vero v luči pokoncilskega pojmovanja: »... da pravi Bog se kliče Bog ljubezni, da kliče k sebi vse ljudi, svoje otroke; da ljubiti mor' mo se, prav' uk njegoví«.

Neminljiv pomen za slovenski narod je Prešeren dobil s tem, da je prvi dvignil slovensko poezijo na evropsko raven takratnega časa in ga lahko brez sramu postavimo ob stran nemškemu pesniku Goetheju. Pred njim je veljalo načelo, da je treba pisati in pesniti tako, kot to

razume slovenski kmet, ki je brez dvoma s pomočjo duhovščine skozi stoletja ohranjal slovenski narod.

Prešeren pa je v spremenjenih razmerah spoznal, da Slovenci niso samo kmetje, temveč tudi meščanstvo in izobraženci. Tudi za te sloje je treba ustvarjati duhovno kulturo.

Razumeti je treba nadalje, da so bili književni ustvarjalci v času Prešernovega življenja visoko čislani pri vseh narodih. Posebej velja to za slovanske narode, ki skoraj niso imeli svojih narodnih držav. Njihova legitimacija je vedno bila narodna kultura, od katere so živeli vsi sloji naroda od kmetov in delavcev do gospodarstvenikov, politikov in izobražencev. Na ta način so bili pripravljene, da v zgodovinskem preokretu leta 1918 ustanoví svojo narodno državo.

Prešeren pravi v svojem »Sonetnem vencu«, da je njegova poezija bila rojena iz bolečine neuslišane ljubezni in iz spoznanja, da Slovenec ne ljubi in ne vrednoti dovolj svoj materinski jezik. To zadnje bo za nas in za naše otroke, ki živimo izven domovine, ostalo vedno aktualno, in zato se moramo Prešerna znova spominjati.

Po končani prireditvi je bila javno izražena želja, da naj kaj podobnega še pripravimo. Priredili bomo torej vsaj en kulturni večer na leto. Zelo bodrilno se je izrazila neka poslušalka, da šele sedaj razume,

kako je Prešeren živel in ustvarjal in kaj nam zaradi tega pomeni.

Pridite torej prihodnjič v še večjem številu, da dobite pravi vpogled v književnost, ki je najbogatejša in neminljiv zaklad slovenskega naroda!

5. SLOVENSKI VELESALOM

Enkrat na leto priredi Slovensko planinsko društvo na Predarlskem smučarsko tekmovanje za svoje člane, pri katerem pa sodelujejo tudi slovenska društva iz Švice in Nemčije, skupno 9 klubov. Seveda tudi naši tekmovalci obiskujejo tekmovanja v navedenih deželah.

To pot se je tekmovanje vršilo na visoki planoti nad krajem Mellau, v pokrajini Bregenzerwald. Kraj je po dobri cesti lahko dostopen. Ko so se prvi funkcionarji pri talni postaji žičnice zbirali, je od mraza vse škripalo, termometer je kazal -9° C. Treba je veliko požrtvovalnosti, da pri takih prilikah »kasiraš« denar in izdajaš štartne številke ter vozovnice za vzpenjače.

Tekmovanje je bilo na visoki planoti, kjer nas je pozdravilo toplo sonce. Vendar temperatura ni bila nikoli nad ničlo, tako da je progla dobro držala, kot se reče, in so tudi tekmovalci z višjimi številkami še lahko vozili po progji, ne da bi se morali izogibati luknjam.

Odziv je bil velik; prijavilo se je 228 tekmovalcev obeh spolov, od tega 45 iz Predarlske; torej častna udeležba.

Glede na starost so bili tekmovalci razdeljeni v 16 skupin, oz. na naslednje okvirne grupe: otroci do 11. leta starosti, ženske, moški. Otroci so seveda tekmovali na krajši progji in so vozili en sam tek, vendar je bilo opaziti pri njih najmanj izpadov zaradi diskvalifikacij. Treba je pripomniti, da je SPD približno teden dni pred tekmovanjem priredilo za otroke smučarski tečaj in so se ugodni rezultati tega tečaja že pri prvem tekmovanju pojavili.

Štiri ure je trajalo, preden so vsi tekmovalci prišli skozi cilj; pri ženskah in moških so vozili vsak po dva teka. Ni mogoče v tem poročilu navesti najboljših v posameznih skupinah, pa naj zadoščajo naslednji rezultati:

Pri otrocih je dosegel najboljši čas Armin Verbič iz Stuttgarta in to 38,44 sekund;

pri ženskah Erika Verbič iz Stuttgarta z 1.34,55;

pri moških Edi Vodnjov iz Ravensburga z 1.31,97.

Za najboljši čas dneva je dobil *pokal* Deželne vlade za Predarlsko, ki je prvič podelila nagrado za naše tekmovanje.

Pri tej priliki naj navedemo, da so naše tekmovanje s častnimi darili podprle razne ustanove in privatna podjetja, med njimi zlasti Delavska zbornica v Feldkirchu ter Avstrijsko-jugoslovansko društvo za Predarlsko. Predstavnik Delavske zbornice, g. Sonderegger, je tudi prevzel razdelitev daril.

Zanimalo vas bo morda, katera častna mesta so dosegli tekmovalci s Predarlske:

deklice od 8 do 9 let 1. do 3. mesto; deklice 10 do 11 let 2. mesto; dečki 8 do 9 let 3. mesto; ženske 18 do 29 let 2. mesto; moški od 42 do 50 let 1. mesto; moški od 30 do 41 let 1. mesto; mladinci od 14 do 17 let 3. mesto.

Torej so domačini, predvsem pa otroci, odnesli lepe pokale in kolajne.

Tekmovanje je bilo dobro organizirano in ni bilo slišati nobenih bistvenih pritožb. Pokazalo se je pa, da bodo morali prijavitelci vložiti več truda v pripravo za taka tekmovanja, da se bo število diskvalifikacij znižalo in da bodo lahko tudi pri boljšem znanju varneje vozili. Posebnih nesreč hvala Bogu pri tekmovanju ni bilo. SPD bo drugo leto pripravil tečaje ne samo za otroke, temveč tudi za starejše letnike.

belgija

LIMBURG-LIÈGE

Prijateljsko srečanje dveh pevskih zborov: V Eisdeni sta se na koncu januarja srečala »Slomškov« pevski zbor iz Belgije in »Zvon« iz Holandije.

Družabni večer je potekal v prija-

teljskem razpoloženju. »Zvon« in »Slomšek« že dolga leta prijateljsko sodelujeta in si medsebojno spodbujata.

Srečanje mladostnikov od 60. leta naprej: Na pustno nedeljo so rojaki, nad 60. letom stari, na »Slomškovo« povabilo imeli družabno srečanje v slovenski dvorani v Eisdeni.

Za to priložnost je g. Drenovec Pepi iz Holandije pokazal svoje čudovite filme iz Kenije. Posebno navdušenje so vzbujale slike iz živalskega sveta v narodnih parkih. Naše pridne žene so navzoče pogostile s kavo in domačim pecivom.

Hvala vsem, ki so omogočili to lepo srečanje!

Roparski napad v naši trgovini: V popularni trgovini v Vuchtu, ki jo vodita g. Mirko in ga. Zinka Orban-Brečko, se je na božični večer kot zadnji »klient« pojavil maskiran razbojnik in preteč z revolverjem zahteval denar. G. Mirko je neustrašen mož in mu pred revolverjem srce ni »skočilo v hlače«, temveč je skušal razbojniku strgati masko, da vidi, s kom ima opravka.

A razbojnik je pokazal, da je res razbojnik. Oddal je tri strele, od katerih je eden Mirka zadel v trebuh nedaleč pod srcem, dva pa v noge. Potem je zbežal... brez denarja. Ranjenca so takoj odpeljali v bolnišnico in mu pomagali. Žandarji pa so šli na lov in krivca našli v nekaj dneh. To je bil skoro sosed iz bližnje stolpnice, ki je ob podpori za brezposelne potoval z Mercedesom za frs. 600.000.—.

G. Mirku čestitamo k pogumu in sreči, da ni bilo še hujše.

Naši bolniki: V sanatoriju v Lanakeni je okrog 6 tednov bil tudi g. Novak Jan iz Opglabbeeka. — Ga. Černuta-Berginc iz Oupeye se je v preteklem letu podvrgla težji operaciji, ki je dobro uspela.

Nismo še poročali, da je tudi v preteklem letu ga. Justa Kaus iz Beyne-Heusay bila precej poškodovana ob prometni nesreči.

Vsem omenjenim pošiljamo posebne pozdrave in voščila za Veliko noč.

Naši rajniki: Nismo še poročali o

nenadni smrti mladega Jožefa Veseljaka iz Jemeppe-a. Bil je miren in pošten fant. — V Blegny je 17-letna Kristina s svojo nepričakovano smrtjo staršem Kricfalusi-Kravanja, sestri in sorodnikom povzročila neutolažljivo žalost. Bila je pridna in tiha deklka.

Žalujočim v obeh družinah izreka mo krščansko sožalje.

Naša Velika noč: Blagoslov jedil na véliko soboto bo kot običajno.

Slovesno vstajenje v velikonočnem jutru bo v Eisdén-Cité ob 6. uri zjutraj. Pobirali bomo kuverte za postno akcijo.

Velikonočni ponedeljek: Waterschei-klinika: Velikonočno opravilo ob 8.30 zjutraj. Pol ure prej bo spovedovanje.

Pridite v čim večjem številu.

CHARLEROI-MONS-BRUXELLES

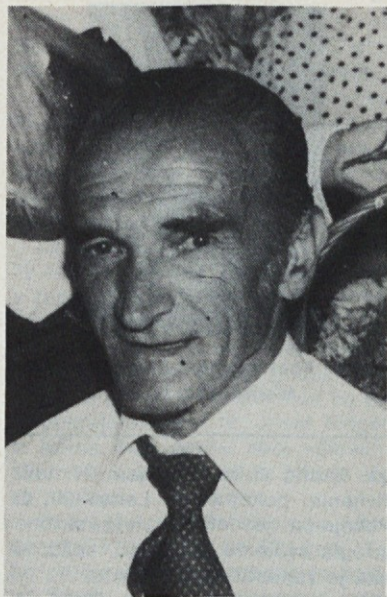
Tokrat moramo sporočiti žalostno vest o smrti g. Milana Kogejja iz Flénu. Dalj časa je bolehal in se nazadnje zatekel v kliniko Léon Caty v Baudour, pa ni bilo več pomoči. Slovenski duhovnik mu je bil ob strani v zadnji uri v četrtek, 26. februarja.

Na pogreb so prišli skoraj vsi slovenski rojaki in rojakinje iz Borinage, še več je bilo pa domačinov; vencev in rož pa toliko, kot že dolgo ne na kakem slovenskem pogrebu. Znamenje, da je bil pokojni Milan zelo priljubljen zaradi svoje veselosti, gostoljubnosti in pridnosti v delu!

Pokojni Milan se je rodil 22. septembra 1917 v Spodnji Idriji, Slovenija. Po letu 1945 je prišel v Belgijo in delal v rudnikih. Zapušča ljubečo ženo go. Silvo, roj. Likar, in štiri otroke, ki so seveda že vsi odrasli: Rito, Valentina, Danijelo in Ivana. Vsem tem in še njegovim sestri go. Lavri in bratu g. Ivanu, ki živi v Lyonu, ter ostalim sorodnikom naše iskreno sožalje!

V začetku aprila boste vsi sprejeli posebna vabila SLOVENSKE VESELICE '81, ki bo v petek, 1. maja 1981, v župnijski dvorani »Famillia« v Gilly-Haies, Charleroi. Začetek bo ob 17. uri.

Po lepem kulturnem programu in

Pokojni Milan Kogej iz Flénu (Borinage).

tomboli bo pri »prosti zabavi« sodeloval slovenski ansambel Otona Lesjaka (Statenberger Quintett) iz Hildena (Düsseldorf, Nemčija), ki je že lansko leto žel tako lep uspeh!

Vsi toplo vabljeni! Košček domovine v tujini bomo doživeli skupaj!

francija

PARIZ

Maša za Slovence je vsako nedeljo ob petih popoldne v cerkvi sv. Terezije Deteta Jezusa v Chatillonu, poleg Slovenskega doma, Impasse Hoche.

Obredi vélikega tedna — véliki četrtek, vélik petek, vélika sobota — bodo ob osmih zvečer v naši cerkvi v Chatillonu. Vsakokrat je pred obredi priložnost za spoved.

Na véliko soboto zvečer bo pri obredih *blagoslovitev velikonočnih jedi.*

Na Veliko noč bo maša ob petih popoldne.

Društvo Slovencev v Parizu pripravlja *prvomajsko srečanje* v dvorani Slovenskega doma s sodelovanjem ansambla »Lojze Hlede« iz Števerjana.

MELUN (Seine-et-Marne)

Skupna maša za rojake bo na cvetno nedeljo, 12. aprila, ob devetih zjutraj v poljski cerkvi v Dammaire.

LOIRET

Na velikonočni ponedeljek, 20. aprila, se bomo zbrali k *skupni maši* v Chilleurs ob pol enajstih. Pred mašo priložnost za spoved.

FAVEROLLES (Marne)

27. aprila se bodo Smejevi, gospa Terezija, rojena Matko, in njeni otroci: Martin, Andrej, Bernard ter Christiane s svojimi družinami, z žalostjo toda s krščanskim upanjem na vstajenje spominjali, ko se je pred letom po dolgi in nelzprosnih boleznih poslovil od njih njihov mož, oziroma oče, Martin Smej. Pokojni je bil rojen v Odrancih leta 1912, v Francijo pa je prišel leta 1937. Ob tem bridkem spominu se bomo tudi mi spomnili pokojnega Martina in njegovih v molitvi.

LURD

Kdor se misli udeležiti mednarodnega *evharističnega kongresa* v

Pokojni Martin Smej iz Faverolles (Marne).

Lurdu od 16. do 23. julija, naj se čimprej prijavi pri svojem duhovniku.

PAS-DE-CALAIS in NORD

Čas misijona je čas velikih milosti, ki nam jih ponuja božja dobrota. Radi se odzovimo božjemu klicu in v dnevih vélikega tedna res posvetimo misli na naše zveličanje!

Eno samo dušo imamo, z dobro voljo in milostjo jo moramo rešiti!

Program misijona:

V Mericourtu vsak dan vélikega tedna ob 15. uri.

V Bruay-u ob 17. uri.

V Liévinu ob 19. uri.

Véliká sobota: Bruay ob 19. uri; Liévin ob 21. uri.

Blagoslov jedil: Méricourt ob 11. uri; Liévin ob 12. uri; Bruay ob 13. uri.

Velika noč: zaključek misijona po nedeljskem redu:

Liévin ob 8.30; Méricourt ob 10.30; Bruay ob 13. uri; Lisieux na velikonočni ponedeljek ob 11. uri v cerkvi Mesnil-Guillaume.

Milosti polno Veliko noč vsem rojakom!

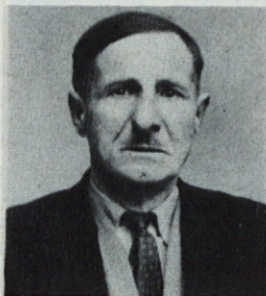
Zakrament sv. zakona sta si dala Šimundza Petar in Vidovič Luca. Na mnoga zdrava leta!

V mesecu februarju nas je kar pet naših rojakov in rojakinj zapustilo:

V Eleu-dit-Elleuette je v visoki starosti 88 let preminila ga. Marija Kavčič. — 13. februarja je v Lensu umrl v svojem 64. letu g. Silvester Gumzay, pokopan 17. 2. v Liévinu.

17. 2. je v Lensu odšla v večnost

Pok. Jožef Hiršelj iz Bruay en Artois.

Pok. Alojzija Grohar,
Mericoourt-s-Lens.

ga. Bastič Julka v svojem 77. letu življenja; pokopana v Lensu 20. 2. Pokojnica je leta in leta skrbno stregla svojemu hromemu možu, ki nas je zapustil preteklo leto.

Na praznik sv. bratov Cirila in Metoda 14. februarja je odšla po zaslužen plačilo ga. Pavla Stopar, roj. Romih, v svojem 74. letu življenja. Kot članico Tretjega reda jo je Gospod zaznamoval z znamenjem križa, ki jo je spremljal vse življenje in ga je voljno nosila za svojim božjim Učenikom. Kot prednica Živega rožnega venca je mnogo let bolj z zgledom kot z besedo spodbujala članice k zvestobi do Kraljice rožnega venca. Za njo poleg naše farne skupnosti žalujejo otroci z družinami in vnuki. Pogreb je bil ob veliki udeležbi rojakov in domačinov v slovenski kapeli 17. februarja. Pokopana je v Noyelles-s-Lens.

Po dolgi dvajsetletni bolezni je dotrpela 17. 2. v Vitry-en-Artois ga. Alojzija Grohar, roj. Cukjati, v svojem 84. letu življenja. Kot večina izseljenških mater je morala zlasti pokojnica prav do konca izpiti kelih trpljenja. Le močna vera ji je pomagala, da je križ prinesla do konca. Pogreb je bil ob veliki udeležbi vseh prijateljev v cerkvi sv. Martina, Méricourt, in nato na mestno pokopališče.

Sorodnikom vseh naših dragih preminulih naše iskreno sožalje! Naj bo Gospod njih veliko plačilo!

AUDUN-le-TICHE

14. febr. nas je kar brez slovesa zapustila gospa Marija Jereb. Zve-

čer je šla spat in zjutraj se ni več prebudila. Kako radi bi ji spregovorili besedo v slovo, otroci še posebno, pa ni bilo več mogoče! Zdaj se bomo z njo razgovarjali v mislih in v molitvi.

Gospa Jereb je bila doma iz Cerkna in stara 72 let. Z možem, ki ji je umrl pred kakimi 12 leti, sta imela 5 otrok, 2 fanta in 3 dekleta. Po drugi svetovni vojni je šla družina, kot mnoge druge, v domovino, a se je po nekaj letih vrnila v zavesti, da ji bo življenje tu v Franciji lažje.

Jerebova družina je bila od tedaj, kot tudi že prej, v tesni zvezi s Slovenci na Aumetzu in se rada udeleževala vsakršnih naših prireditev. Gospa Jereb sama sicer ni mogla toliko okoli, ker je bila dolgo let bolhna in večkrat v bolnišnici v Strasbourgu, toda tudi ona je z zanimanjem zasledovala slovensko življenje. Veliko je brala »Našo luč« in drugo časopisje, ki si ga je naročila iz Slovenije. Branje, knjige so ji lajšale bolečine in krajšale bolezni; enako tudi molitev in razgovor z otroki in prijateljicami.

Naj počiva v miru!

V bolnišnico je morala vsled sklepnega revmatizma tudi gospa Lahajner in se podvreci dvema operacijama. Da bi ji le dale zaželeno zboljšanje, da bi mogla doma boljše hoditi in zopet iti k maši v cerkev!

TUCQUEGNIEUX-MARINE

V nedeljo, 22. februarja, je gospod ljubljanski nadškof blagoslovil Slovenski dom v Parizu. V imenu tukajšnjih slovenskih izseljencev se je te lepe slovesnosti udeležil naš izseljenški duhovnik gospod Anton Dejak.

Govor našega višjega dušnega pastirja je bil nadvse zanimiv, posebno še besede: »Slovenci nismo vsi verni, dom pa je odprt za vse.« — »Njegova posebna odlika bo gostoljubje.«

No, tega gostoljubja sva bila tudi moja žena in jaz že deležna. Je res kar prijetno počivališče, ko se ustaviš v Parizu, da si nabereš potrebnih moči za nadaljnje potovanje na sever ali jug.

Pri nas v Tucquegnieuxu pa ni po-

sebnih novic. Zvončki in trobentice rijejo počasi iz zemlje zdaj, ko je »sveti Matija res razbil led«. Stari z veseljem gledamo te pomladne cvetice, ker vemo, da bo z njimi vred pognal tudi regrat in druga rastlinska hrana, katero moramo pozimi zelo drago plačevati.

Osemdesetletniki iz Tucquegnieuxa in okolice, nas je okrog deset, vse bralce »Naše luči« lepo pozdravljamo in želimo, da bi vsi, ki se nam bližate, bili zdravi, veseli in pogumni.

J. J.

VZHODNA LOTARINGIJA

Po zahtevi naših rojakov in sklepu našega cerkvenega zbora bomo letos *praznovali 1. majnik* v Merlebachu v veliki župni cerkvi, in ne v Habsterdicku!

Marijino sliko z Brezij bodo za 1. majnik prinesli v župno cerkev v Merlebach, kjer bomo na željo rojakov in domačinov praznovali 1. majnik in 80-letnico podpisanege.

Spored ostane isti:

Ob 10. uri slovesna sv. maša. Po slovesni maši bo še ena maša za tiste, ki iz raznih razlogov ne morejo priti pravočasno k slovesni sveti maši.

Ob 3. uri popoldne v isti cerkvi: šmarnična pobožnost: pete litanije Matere božje, pridiga, posvetitev Materi božji.

Vsi ste lepo vabljeni!

Vsa druga poročila bodo sledila v majniški številki.

Vabi vas v Merlebach k slovesnosti 1. maja in praznovanju 80-letnice vaš prijatelj

Stanko Grims.

naših prvomajskih izletov z ladjo po Renu, zato smo vam za letos pripravili nov in zares *zanimiv program*.

Iz zbirnih mest v Essnu, Moersu in Oberhausnu nas bodo avtobusi odpeljali že ob 7. uri zjutraj, nekaj kasneje pa iz Krefelda, Hildna, Neussa, Kölna oz. od koder se boste še prijavili.

Za ob pol 10. uro nam je tamošnji župnik pripravil veliko slovesnost v župnijski cerkvi Bad Münstereifel. Sprejemo nas nemški verniki, ki komaj čakajo, da bodo slišali izvirno petje naših najlepših ljudskih in umetnih pesmi. Pozdravil nas bo tudi pokrajinski škof dr. Josef Plöger iz Kölna. Naš pevski zbor »Slovenski cvet« iz Moersa se že pridno uči za nastop.

Po maši nas bodo sprejeli v farni dvorani, ki sprejme do 500 ljudi. Tu bo prilika za oddih, zabavo in kosilo. Kmalu popoldne si gremo ogledat v Radio-Observatorium Effelsberg največji radio-teleskop na svetu. Nato gremo v Kommern v »Freilichtmuseum und Landesmuseum für Volkskunde« t. j. čudovito urejen park-muzej kakih 80 starih hiš in gospodarskih poslopij na 75 hektarjev velikem zemljišču.

Zvečer za slovo bomo imeli v božjepotni cerkvi samostana Klosterberg naše slovenske šmarnice.

Vožnja z avtobusom stane predvidoma za odraslega 15 DM, za otroke pa polovična. Za vozovnice se pravočasno pozanimajte pri svojih duhovnikih!

Rojaki iz Nordrhein-Westfalen na

PRVOMAJSKI IZLET V BAD MÜNSTEREIFEL!

Dopoldne smo gostje nemške verske skupnosti.

Popoldne obiščemo Radio-Observatorium Effelsberg z največjim radio-teleskopom na svetu in Rheinisches Freilichtmuseum Kommern, t. j. čudovito urejen muzej starih hiš na prostem.

Zvečer imamo slovenske šmarnice v božjepotni cerkvi samostana Klosterberg.

Avtobus: odrasli 15 DM, otroci 7,5 DM.

Naša mlada rojakinja Irena Strmšek, organist pri slovenskih mašah v Moersu in Krefeldu.

JUBILEJA MLADIH SLOVENSКИH ORGANISTOV IRENE IN IGORJA

Tokrat naj imajo dame prednost! Predstavljamo vam našo gospodično Ireno Strmšek iz Neukirchen-Fluyna. Rojena je bila 5. 1. 1961 v Moersu, Slovenka; doštudirala je za zobodravniško asistentko, še študira. Kot 13-letna se je ojunčila in začela (natančno oktobra 1974 je zaigrala na harmoniko pri naši prvi maši) na harmoniko spremljati ljudsko petje pri naših lepih mašnih bo-

Naš mladi rojak Igor Lamprecht, organist pri slovenskih mašah v Dortmundu in Castropu.

nemčija

OBERHAUSEN

Dragi rojaki našega področja ste za letošnji *prvomajski izlet* prav lepo povabljeni v Bad Münstereifel. V tem lepem kraju je za župnika naš slovenski rojak dr. Aleksander Rajšp iz Maribora.

Večina vas se je itak naveličala

goslužjih v Moersu vsako drugo nedeljo v mesecu.

Vsako leto nam za Sv. večer tik pred mašo zaigra »Sveto noč« na citre, da je nam vsem 200 vernikom prav čudovito pri srcu. Letos slavi naša Irena 20-letnico rojstva in 7. obletnico delovne dobe slovenskega organista v tujini. Za to delo ne bo prejela na stara leta nobene pokojnine, pač pa ji bo ljubi Bog gotovo obdaril življenje s srečo prave harmonije, ker ga tako pridno v cerkvi razveseljuje s svojim glasbenim talentom.

Naš drugi slavljenec gospod Igor Lamprecht iz Holzwickede je prav tako začel igrati v cerkvi kot 13-letnik. Polno aktiven je že v mladinski skupini pri fari doma. Kljub temu vestno prihaja že peto leto k našim slovenskim mašam v Dortmund in Castrop.

Igorjevo igranje na električne orgle daje izredno dobro muzikalično podporo ljudskemu petju. Tako so naše, včasih zelo skromno obiskovane maše vsakič doživeto liturgično slavje in vedno več rojakov prihaja k nam.

Ravno na pustno nedeljo smo se spet zbrali, ko je Igor slavil svoj 18. rojstni dan. V imenu vseh, ki to čitate in ga poznate, smo mu prisrčno čestitali. Po maši pa smo »pri Marici« ob odličnih pustnih krofih jubilej še zalili.

Igor je bil rojen 1. 3. 1963 v Mariboru. Kot dveleten je prišel v Nemčijo, igra že 12. leto na harmoniko in 5. leto na električne orgle; je navdušen fotoamater, mnogo knjig prebere, poleg vsega tega obiskuje 12. letnik gimnazije. Resnično: Lenuha še pes ne poduha! Če kdo v svojih mladih letih tako pametno nalaga svoje talente, kakor jih naš Igor, gotovo v življenju doseže kaj velikega in še osebno zadovoljstvo ga spremlja vse dni.

Obema slavlencema kličemo vse dobro in na mnoga leta — vsem našim slovenskim dekletom in fantom za dober zgled in spodbudo!

DARMSTADT

V naši majhni, a zato zelo živi skupnosti smo 18. januarja *krstili* Stelo Kekez. Staršem čestitamo in jim želimo veliko božjega blagoslova pri vzgoji.

Otroci se pridno pripravljajo na sv. *birmo*. Fantje radi ministrirajo in pomagajo, da je sv. maša lepo oblikovana. Pohvaliti jih moramo, da so zelo skrbni in za sv. mašo vse pripravijo in tudi — kar je pri ministrantih doma redkost — vse lepo pospravijo.

Po maši imamo vedno *verouk*, kjer tudi starši pridno sodelujejo. Tako vsa skupnost raste v veri.

MAINZ

Tudi tu smo imeli v januarju med sv. mašo *krst*. Katarina-Izabela Žibert je bila sprejeta v našo skupnost.

Tudi tu imamo po sv. maši *verouk* in skupnost se je zadnje čase povečala, seveda ima *birma* svoje »prste vmes«. Upajmo, da ne bo samo birmanska zagnanost, ampak res želja rasti v veri! Otroci se pridno učijo. Seveda ni vedno lahko vse vedeti in znati.

V decembru smo se zbrali pri g. Jodlu v Nieder Olmu, kjer je pridni koroški rojak postavil *novo hišo*. Pri gradnji so mu pridno pomagali sorodniki. Naj ne pozabimo pohvaliti tudi njegove žene, ki zares podpira tri vogale! Pri maši pa pridno poje, čeprav ji slovenska beseda dela še težave, pri petju pa je čisto doma!

Novo hišo smo blagoslovili, zbrali smo se kar vsi, ki smo bili pri maši. Blagoslov hiše je lep obred, kjer vsi navzoči skupno prosimo za blagoslov hiše, pri tem pa vse prostore pokropimo z blagoslovljeno vodo.

V novem domu pri Jodlovih v Nieder Olmu.

To ni neka čarobna moč, ki bi vse hudo odgnala, ampak izraz vere, da ni dovolj samo človeška sposobnost in moč, ampak da ima delo svoj blagoslov samo, če je z Bogom začeto in tudi končano. Udeležba vse naše skupnosti pa je lepo pokazala, da smo kristjani povezani med seboj in da moramo drug drugemu podpirati. V novi hiši želimo pridnemu rojaku lepe in prijetne ure.

FRANKFURT

Tudi naša *veroučna skupina* se je povečala. Seveda ima *birma* svojo privlačnost. Vendar moramo tudi ugotoviti, da mnogi želé svoje versko znanje obogatiti. Ker nam je zmanjkalo časa za vso pripravo, imamo *verouk* tudi pri maši, skupaj s starši. Lepa prilika, da tudi starši obogaté versko znanje, obenem pa otrokom pokažejo, da je vera del našega življenja.

Tudi v Frankfurtu moramo ministrante in ministrantke pohvaliti, da zvesto opravljajo svojo službo.

Seveda nimamo samo *verouka*. Tudi posvetne prireditve imajo svoje mesto.

Pustovanje, krstili smo ga letos kar »Maškere« (namesto lepo slovensko »maškare«, pa ker je pust tako malo bolj za šalo, naj nam ta spodrslijaj ne bo štet v preveliko zlo), smo tudi imeli.

Naša »maškerada« je bila prav prijetna. »Veseli Prekmurci« so poskrbeli za domače viže in omogočili, da so se plesalci lahko vrteli, pridna ekipa pomagačev pa je poskrbela, da nihče ni trpel lakote in žeje.

Za neprijetni »vložek« pa sta poskrbela dva obiskovalca. Seveda je bil glavni vzrok to, ker sta »pregloboko pogledala« v kozarec, kar pa seveda ni opravičilo. Res škoda, ker tega nismo navajeni, niti se na te vložke ne mislimo navaditi!

Naša pustna prireditev je bila prirejena zato, da se v domačem krogu poveselimo. Pri tem nas vodi beseda sv. Pavla: »Veselimo se z veselimi!« — Kot kristjani smo v prvi vrsti poklicani, da prinašamo veselje in dobro voljo. Zato to prireditev tudi imamo. »Napačni vložki« pa so živo nasprotje tega. Zato mislim, da je prav, da kljub vsemu veselju ne

pozabimo, da nosimo kot kristjani odgovornost, da smo luč svetu. Kako malo je potrebno, da to luč ugasimo, obenem pa tudi vidimo, kako malo je potrebno, da se veselje spremeni v nekaj drugega!

Nočemo tega postaviti na véliki zvon, če dvema za nekaj trenutkov odpove obvladanje samega sebe. Napisali smo to zato, da pokažemo, da vemo, da je vsaka prireditev lahko nevarnost, da nam potem očita jo, češ, takšni ste kristjani. Pa lahko mirno trdimo: Dobri smo, čeprav včasih lahko nekdo za trenutek postane neroden. In v upanju, da bo drugič boljše, lahko rečemo: Še se bomo zbrali in poskusili naprej pokazati, da spadamo med kulturne narode Evrope.

Naj pri tem ne pozabim poudariti, da nam lastniki dvorane prav zato, ker cenijo naše lepo vedenje, dajo prostore na razpolago. Ne zapravimo dobrega glasu!

STUTTGART — okolica

Polna dvorana pustnega veselja

V nedeljo, 22. februarja, smo praznovali v Esslingenu tradicionalno pustno prireditev. Na pustovanje je prišlo nepričakovano veliko roja-

Lani je bilo na véliko soboto nad 100 košaric pred oltarjem v cerkvi sv. Konrada v Stuttgartu, vse lepo okrašene za velikonočni žegen. Koliko jih bo letos? Še več?

»Veseli Prekmurci« so nas na letošnjem pustovanju prijetno zabavali.

kov, med njimi mnogo družin. Lahko rečemo, da se je v Neckarhalle gibalo nad 550 ljudi. Bilo je kakor na mravljišču, vse živo in veselo, za kar je poskrbel pester spored.

Po pozdravnih besedah Kraissove Gabrijele je najprej pozdravil navzoče goste Mladinski ansambel, za njim pa moški zbor »Domači zvon«. Nato smo predali besedo sekstetu Toneta Zupana, ki je na mah zvil na plesišče ducate plesnih parov. Kako se je vse vrtelo! Med pavzami so bile na sporedu točke za otroke, odrasle in seveda tombola, ki je na naših prireditvah ne moremo več pogrešati, saj vzbudi toliko napetosti in pričakovanja. Pri točki za najmlajše je šlo za enostavno igro: kdo bo ulovil največ bonbonov, ki jih bo stresala na njihove glave pustna mreža. Ker jih je bilo na razpolago 5 kg, je prišel lahko vsak igralec na svoj račun. Odrasli so se tudi to pot pomerili v spretnosti z

napihovanjem in počenjem balončkov.

Kot rečeno, je tombola važna točka v sporedu. Šlo je za tri glavne dobitke: šivalni stroj, pisalni stroj in Kassettenrecorder. Sreča je določila, da bodo šivali na Dolenjskem, pisali na Štajerskem, muziko pa poslušali v Prekmurju.

Pri poročilu seveda ne smemo pozabiti omeniti skupnega petja, ki je prav tako sestavni del naših prireditev. Kjer se izza omizij ne dviga pesem, tam ni slovenske družbe. V Esslingenu je pela vsa dvorana in to ponovno. Besedila pesmi so bila vsakemu na razpolago.

Pustovanje v Esslingenu je bilo tudi letos lepo doživetje in velika udeležba je potrdila, da so taka srečanja med nami potrebna.

V Sobotni šoli za tri razrede učencev

V tem šolskem letu šteje naša Sobotna šola v Stuttgartu 97 učen-

naša luč

**prijeten
gost
v vsaki
slovenski
hiši**

Ne bi mislili, da imata za seboj 15 km dolgo tekmovalno smučarsko pot, namreč naša Gorenjca Demšar Franc iz Öhringena in Morela Alojz iz Kirchensalla v Nemčiji. V soboto, 14. februarja, sta se v Waldkatrenbachu udeležila tekme za prvenstvo Nordschwarzwalda.

cev. V II. oddelku pripravlja učitelj Toni 24 učencev na prvo obhajilo, v III. oddelku pa pripravljamo 25 šolarjev na birmo.

Prvoobhajanska slovesnost in birma bosta na praznik presv. Rešnjega Telesa, 18. junija, v Stuttgartu. To bo torej zopet velik praznik slovenske katoliške skupnosti na tem področju.

»Sodniki« narejajo Jeppeju s hriba proces.

Škofovo odlikovanje je dobil

Škofu dr. Georgu Moserju je prišlo na ušesa, da je rojak Blažič Janez, ki dela pri Mercedesu v Sindelfingenu, kupil za svoje prihranke zvon in ga poklonil domači cerkvi v Vodicah.

Škof pa je zvedel tudi, da je gospod Janez zelo zavzet za delo v misijonskih deželah in da je v ta namen že veliko žrtvoval. Lepega dne je gospoda Blažiča čakalo v poštnem predalu škofovo pismo s škofijsko plaketo kot priznanje za njegovo velikodušnost in požrtvovalnost.

Gospodu Blažiču čestitam o k omenjenemu odlikovanju!

Čestitke h krstom

V Königsbronn u čestitam o h krstu sinka Aleša Sajovec Alojzu in Zorki; v Esslingenu pa h krstu sinka Ervina Bezjak Janezu in Marjetki.

Čestitke k porokam

V Schwäbisch Gmünd u sta se poročila Bajta Majda, rojena v Ljubljani, ter domačin Marks Gerhard.

Mešan poročni par smo imeli tudi v Stuttgartu, kjer sta se poročila rojakinja Grom, roj. Urh Martina, doma iz Križevske vasi, in Stempf Karl, rojen v Stuttgartu.

Obema paroma naše iskrene čestitke in vse dobro na skupni življenjski poti!

MÜNCHEN

Pust, pust, krivih ust, nas je spet povabil (letos že dvajsetič v zgodovini slovenske župnije v Münchnu) k polnim mizam in na plesišče. Neka-

ko 10% vseh tukajšnjih Slovencev se je vabilu odzvalo, to je, prek 400. Za ne preveliko dvorano dovolj; kaj več bi bilo preveč.

Kvintet g. Lojzeta Landekarja je ustvarjal zvočno kuliso in dajal nogam gostov takt na plesišču. Igral je ubrano, živo, melodije vseh vrst. Svojo nalogo je opravil, po mnenju vseh, odlično.

Naš srečolov, ja, naš srečolov! 3000 srečk je šlo kot za med, pa še bi šle, ko bi bile. Seveda, tudi dobitki niso bili kar tako meni nič tebi nič! 400 jih je bilo, vsak od njih vreden nekako pet mark, trije glavni pa 700, 220 in 100 mark. Električni šivalni stroj je odšel na Štajersko, posteljnina na Notranjsko, košaro z jedmi in pijačami je pa odnesla natakara krčme, kjer je bil ples, Münchencanka.

V veselih tekmah so se pomerili moški v hoji »na krpiljah« (na konzervah, ki so jih z vrstico držali k podplatom), žene v zvijanju »štrene« (namesto niti je bil higienski papir), dva para sta se pomerila v prenašanju misli (obe ženi z zavezanimi očmi sta morali ugibati, katero številko je njun partner potegnil).

Seveda, ko bi bila dvorana malo večja, malo boljše zračena, bi bilo še lepše. A smo bili tudi tako zelo zadovoljni.

Pred pustovanjem smo se zbrali k maši v mali cerkvi sv. Nikolaja v bližini dvorane. Zanimiv poskus, ki se utegne uveljaviti.

Jeppeja so »obesili«, žena Nille ga objokuje. Posnetka sta z uprizoritve v Münchnu.

Aleksander Dre-novec iz Münch-na je po krstu postal božji otrok.

Redno življenje fare je v polnem zagonu, saj smo sredi delovnega leta: maše, šola, priprava na prvo obhajilo, tečaj narodnih vezenin, pev-ske vaje zbora, srečanje ministrantov, obiski bolnikov in doma... Naša igralska skupina je gostovala s komedijo Jeppe s hriba v Stuttgartu in tamkajšnjim rojakom z njo pripravila dve uri smeha. Sedaj se krepko pripravljamo na materinski dan.

nizozemska

»Zvon« v Parizu: Del članov »Zvo-na« je s posebnim avtobusom pohlitel v Pariz na blagoslovitev Slovenskega doma. Vožnja je bila dolga, a prijetna.

Potek slovesnosti v cerkvi in v dvorani boste brali v posebni prilogi.

Popoldne smo si kratko ogledali zanimivosti mesta. Slabo vreme ni zmanjšalo dobre volje.

V bližnji prihodnosti je na programu večdnevno potovanje po Angliji. Bravo!

Naša Velika noč: Lindenheuvel: blagoslov jedil bo na veliko soboto ob 17. uri v družini g. Kropivška Antona, nato priložnost za spoved v cerkvi.

Heerlerheide: blagoslov jedil na veliko soboto ob 18. uri, nato priložnost za spoved.

Velikonočno jutro: slovesno vstajenje s procesijo ob 7.30.

Pobirali bomo darove za postno akcijo.

Voščimo vsem veselo Alelujo!

švica

Velikonočni oz. postni čas kliče k spokornosti in prejemu zakramentov. Zato bo v postu povsod pred mašo ali po njej priložnost za spoved; možno tudi po dogovoru.

Strogi post (samo enkrat se do sitega najesti in ne jesti mesa) kot oblika spokornosti je poleg pepelnice še na veliki petek.

Maše v postnem času:

Poleg rednih sobotnih in nedeljskih maš bodo maše še:

Engelberg: 8. aprila (sreda);
Schaffhausen: 3. aprila (1. petek);
Winterthur: 4. aprila (1. sobota).

Maše v velikem tednu in o Veliki noči:

Vel. četrtek (16. april): Zürich (v kapeli Kapuzinerheim, Seebacherstr. 15) ob 20. uri; Luzern — ob 18.30 uri.

Vel. sobota (18. april): Zürich (v kapeli kot zgoraj) ob 16 uri; Bern (v cerkvi Bruder Klaus) ob 17. uri.

Na vel. soboto je maša združena z obredi velikonočne vigilije.

Velika noč (19. april): Amriswil ob 10. uri; Zürich ob 16. uri; Solothurn ob 10. uri; Olten ob 18. uri.

Velikon. ponedeljek (20. april): Luzern — ob 18.30.

Blagoslov velikonočnih jedil:

Vél. sobota (18. april): Zürich — po maši (ki bo ob 16. uri); Olten (v kap. cerkvi) ob 14.30; Bern — pred mašo.

Velika noč (19. april): Amriswil in Zürich; Solothurn — pred mašo ob 10. uri in kjer boste prinesli.

Proslava materinskega dneva:

Na proslavo materinskega dneva ste lepo vabljeni:

a) V Oltenu je bila na nedeljo, 22. marca, z mašo v kapeli zraven cerkve sv. Martina, nato je sledila v dvorani proslava.

b) V Zürichu (Guthirt) bo v nedeljo, 3. maja, ob 16. uri (z mašo).

Otroci bodo nastopali s pesmijo in deklamacijami, vsi pa z veseljem razpoloženjem. Čim večja udeležba, tem več priznanja materam, tem več skupne radosti!

Prvo obhajilo in birma:

V Zürichu bo prvo sv. obhajilo naših otrok 14. junija (2. ned. v jun.) v cerkvi Guthirt ob 16. uri, birma pa v Einsiedelnu 27. septembra (4. ned. v sept.) ob priliki našega letnega romanja.

Verouk v Zürichu je vsako 4. nedeljo v mesecu ob 15. uri; priprava na prvo obhajilo in birmo po dogovoru s starši.

Vesele, srečne, milosti polne velikonočne praznike želi rojakom v Švici, po svetu in domovini

SLOVENSKA MISIJA V ŠVICI.

slovinci ob meji

KOROŠKA — Letošnjega tečaja za fante in može v Tinjah se je udeležilo 20 oseb. Tečaj se je vršil v tednu po 18. januarju in je bil izobraževalnega značaja. — Letos praznuje cerkveni list krške škofije »Nedelja« 55 let, kar je začel izhajati in 50 let izhajanja. Za časa nacistične strahovlade je namreč moral za 5 let utihniti. — Zadnji dan v januarju se je zbralo 27 deklet iz Slovenske gimnazije, šentjabske gospodinjinske šole in iz Globasnice na meditacijskem tečaju v Tinjah. Vodil ga je kaplan Marijan Šuster. — Dela za povečavo Tinskega doma

dragi bralci!

Zdi se nam, da ne sme v velikonočni številki NAŠE LUCI nobena druga resnica preglasiti osrednje vesti naše vere: Kristus je vstal, vstali bomo tudi mi! Naj v temle pismu Vam povzamemo nekaj misli o tej resnici iz Družine (15. 3. 81):

Božji Sin je bil po zunanosti navaden človek in nič ga ni razlikovalo od drugih ljudi.

Po verji vemo, da je on »odsev božjega veličastva in podoba božjega bitja«, da »v njem biva vsa polnost božanstva telesno«. V njem se je razodelo neskončno, polno, neuničljivo, božansko življenje. Med nas je stopil kot »luč, ki sveti v temi«.

Toda ta sveti plamen božanskega življenja je bil zastrt, neviden. Na gori spremenjenja pa se je notranje veličastvo božjega Sina za trenutek razodelo Petru, Jakobu in Janezu. Na gori se je razodela svetloba, ki je dokončno zasijala na telesu Povelčanega po vstajenju.

To, kar se dogaja Jezusu, je jamstvo tudi za nas. Njegova spremenitev je jamstvo naše spremenitve. Njegovo vstajenje je jamstvo našega vstajenja. Tudi v nas se bo nekoč razodelo nesmrtno življenje.

To življenje nosimo v sebi že sedaj. Že smo božji sinovi in hčere. Vera v to življenje brez mej je samo bistvo krščanstva in jedro krščanske zavesti.

To je naša vera: božji Sin je delil z nami našo usodo in nas je vpeljal v svoje razsežje slave. Čast krščanstva je v tem, da oznanja in vzdržuje to upanje: »Naš ponos je v upanju na božjo slavo«.

Lep velikonočni pozdrav!

Uredniki

so v polnem teku. Dom potrebuje še 3 milijone šilingov. Darove za Dom sprejema Slov. dušnopastirski urad, Viktringer Ring 26, A-9020 Klagenfurt. — 6. februarja so se sestali v Celovcu predstavniki vseh treh političnih strank (za socialiste deželni glavar Wagner, za ljudsko stranko Štefan Knaf in za svobodnjaško dr. Ferrari-Brunnenfeld) s predstavnikoma obeh slovenskih političnih organizacij dr. Grilcem in dr. Zwitertjem. To je bil prvi tak sestanek po drugi svetovni vojni. — V »Aula slovenica« je Slov. prosvetna zveza pripravila 5. februarja Prešernovo proslavo. — Igralci prosvetnega društva »Drabosnjak« s Kostanj nad Vrbskim jezerom so gostovali v Mariboru in Ljubljani z »Igro od izgubljenega sina«. — Zahomčan Hans Wallner je bil zmagovalec v Sapporu na Japonskem v skokih na olimpijski skalalnici. Tirolec Armin Kogler je bil tretji. — Ob 10-letnici smrti prof. dr. Franceta Cigana je Krščanska kulturna zveza v Celovcu priredila osrednji koncert »Koroška poje«. Koncert je bil v Domu glasbe 1. marca. Udeležil se ga je tudi avstrijski zvezni predsednik dr. Kirchschräger. — Maturanti Slovenske gimnazije v Celovcu so priredili 20. februarja maturantski ples v dvorani Delavske zbornice. Ples je bil družabni dogodek prvega reda.

GORIŠKA — Apostolstvo sv. Cirila in Metoda je pripravilo 15. februarja v Katoliškem domu v Gorici ekumensko akademijo, ki je bila posvečena zavetnikom Evrope: sv. Benediktu iz Nursije in solunskima bratoma sv. Cirilu in Metodu. — Na povabilo Slov. kat. prosv. društva »Mirko Filej« so 22. febr. v Katoliškem domu v Gorici operni pevci iz Ljubljane peli odlomke iz Foersterjeve opere »Gorenjski slavček«. — Prosvetno društvo »F. B. Sedej« v Števerjanu je 21. februarja pripravilo Prešernov večer v Sedejevi dvorani. Letos poteka tudi 50 let, kar je goriški nadškof Sedej, po katerem se društvo in dvorana imenujeta, umrl. — V Gorici so začeli 18. februarja s slovenskim teološkim tečajem. — Samostojno slov. gledališče iz Trsta je 27. febr. v gledališču »Verdi« v Gorici zaigralo mladinsko igro Zore Tavčar »Aj, kaj ribič je ujel«.

TRŽAŠKA — Društvo slovenskih izobražencev in Slovenska prosveta sta priredili 9. februarja v Peterlinovi dvorani v Trstu Prešernovo proslavo. Proslava je bila združena s

podelitvijo nagrad, ki jih daje revija »Mladika«. Literarni nagradi sta dobili Metka Kacin za črtico »Jelica« in Marija Kostenapfel za ciklus pesmi. Evald Crevatin je dobil nagrado za osnutek ovitka »Mladike« za 25-letnico izhajanja. — Tudi na Bazovici so priredili v Slomškovi dvorani Prešernovo proslavo. Višek proslave je bil govor Borisa Pahorja, ki je pokazal Prešerna kot ostrega kritika vseh, ki slovenstva in slovenščine ne cenijo. — Slov. samostojno gledališče je v Kulturnem domu v Trstu uprizorilo Pirandellovo igro »Človek, zverina in čednost«. — Dr. Rafko Dolhar je izdal knjigo »Kraški sprehodi«. Ob izidu knjige je Društvo slov. izobražencev v Trstu pripravilo februarja s pisateljem poseben kulturni večer. — V Društvu slov. izobražencev je 2. marca govoril tržaški škof Bellomi.

slovinci po svetu

AVSTRALIJA — V cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu (Sydney) je bil 23. nov. lani glasbeni in orgelski koncert. Slovencev je bilo na koncertu bolj malo, zato pa toliko več avstralskih domačinov. — Po božičnih praznikih je delo pri gradnji dvorane spet oživel. Čisti dobiček lanskega štetanovanja je prinesel v gradbeni sklad 3129 dolarjev. — Nova pridobitev za Slovenski misijon v Sydneyu je nakup zemljišča s hišo zraven sestrskih hiše. Misijon si je moral izposoditi 50.000 dolarjev. Vidi se, da p. Valerijan Jenko gleda ne le trenutne probleme, temveč misli na bodočnost. — Maticе Slov. kat. misije v Kewu (Melbourne) izkazujejo za leto 1980 naslednje podatke: 26 je bilo krstov, 23 porok, 23 je bilo prvoobhajancev, 12-krat je bil podeljen zakrament maziljenja. — Za vzdrževanje verskega središča v Kewu so rojaki za Božič darovali 5011 dolarjev. Darovanje se vrši s pomočjo kuvertic, ki jih župnija razpošlje. Doslej je bilo vrnjenih 429 kuvertic. — Letovanja, ki ga organizira Kewska slovenska župnija, se je udeležilo prvi teden 52 oseb (družine), drugi teden 39 (deklško) in tretji teden 47 (fantovsko letovanje). Tudi Slovenska kat. misija v Adelajdi je živahno deluje. Ob koncu januarja so začeli s popravljanjem župnišča. Sredi februarja so začeli spet z veroukom.

ARGENTINA — V Bariločah so februarja praznovali 30-letnico ustanovitve Slovenskega planinskega društva. Planinci so obiskali Cerro Capilla, na katerem se je rodila zamisel o ustanovitvi SPD in na katerem sedaj stoji slovenski križ. — Po vseh slovenskih domovih v Buenos Airesu so rojaki pripravili pustne zabave. — Društvo »Slovenska pristava« je priredilo v Castelarju 1. marca tombolo. Po tomboli je bila pustna zabava. — Z marcem se začnjenja pouk v slovenskih šolah. Zato je bila 1. marca v glavni slovenski hiši v Buenos Airesu mladinska maša in po maši predavanje dr. Milana Komarja »Iz roda v rod gre naša pot«. 8. marca je bila prav tam otvoritvena božja služba za vse slovenske šole. Po maši so izvedli učenci šole »Franceta Balantiča« iz San Justa odrski prizor »Mojca pokraculja«. — Počitniški dom dr. Hanželiča je v Doloresu v cordobskih hribih dal urediti slovensko grobnico. Vanjo sta bila položena 18. februarja pokojni dr. Rudolf Hanželič in pa bivši upravnik doma Lojze Pirč. Prenos je bil združen s posebno slovesnostjo v cerkvi in na pokopališču, katere so se udeležili številni rojaki.

KANADA — Vancouverski Slovenci so bili zelo veseli, ko jih je ob koncu novembra obiskal novomašnik Valentin Batič. Obisk je bil združen s tridnevno adventno obnovo. Tudi za lansko polnočnico so v veselje misijonarja g. Čarge napolnili do kraja slovensko dvorano. — Lani decembra je obiskal torontske Slovence pevski zbor »Korotan« iz Clevelanda. V cerkveni dvorani Brezmadežne je priredil res lep koncert. — Mladina iz župnije »Marija Pomagaj« v Torontu je priredila silvestrovanje, ki se ga je udeležilo okrog 250 mladih. — Matične knjige župnije »Marije Pomagaj« izkazujejo za leto 1980 naslednje podatke: 16 krstov, 16 prvoobhajancev, 37 bir-mancev, 20 porok in 10 smrti. Farni misijonski krožek je lani poslal slovenskim misijonarjem znesek 11.368 dolarjev. — Župnijski svet »Marije Brezmadežne« v New Torontu je pripravil silvestrovanje, ki se ga je udeležilo nad 500 rojakov. — Župnijska statistika izkazuje za leto 1980 43 krstov, 21 porok, 6 pogrebov, 54 prvoobhajancev in 98 bir-mancev. — V Kirkland Lake v Ontario je prišel iz ZDA p. Danijel Sedlar OFM in je nastavljen pri cerkvi Sve-tega Imena.

ZDA — V visoki starosti je v ZDA umrl v nedeljo, 15. februarja, nekdanji primarij internega oddelka Splošne bolnišnice v Ljubljani dr. Valentin Meršol. V veliki meri je bila njegova zaslug, da so ustavili leta 1945 vračanje slovenskih beguncev z Vetrinjskega polja. Bil je izvrsten internist in odločen katoličan vse življenje. — V Slovenskem narodnem domu na St. Clair je Slovenska pristava v Clevelandu priredila »pristavsko noč«. Za zabavo so igrali »Veseli Slovenci«. — V Clevelandu je izšla v angleščini napisana knjiga, ki jo je napisal duhovnik g. Mirko Kozina: »Slovenia — Land of my joy and my Sorrow« (Slovenija, dežela moje radosti in žalosti). Knjiga opisuje Slovenijo v njenem trpljenju pod komunističnim bičem. — »Slovenska harmonija« je le nastopila v Carnegie Hall v New Yorku 24. novembra lani. Prvi nastop je moral biti odpovedan, ker niso glas-bila prišla pravočasno na svoje mesto. — V Clevelandu je 8. februarja priredila godba na pihala USS (United Slovenian Society) koncert. Po koncertu je bila zabava. Igral je »Alpski sekstet«. — Slovenska do-brodelna zveza v Clevelandu je s programom in banketom obhajala 70-letnico delovanja. — Slovenski radijski klub je priredil v Chicagu slovensko silvestrovanje.

Iz Pavlihe

Veste, pri nas ni nobene diskriminacije. Pri nas velja pametna beseda prav toliko kot neumna.

KOGA NAJ PODKUPIM, DA SE BO VSAJ ENA TEKMA NOGOMETNEGA PRVENSTVA ODIGRALA POŠTENO?

Direktor tajnici: »Pišite! Stabilizacijsko poročilo: bla, bla, bla...!«

VPRAŠANJE MLADI MAMICI O NJENEM DOJENČKU. »ALI ŽE ZNA REČI ‚MAMA?« — MAMICA: »TISTO ŠE NE, ZNA PA ŽE REČI ‚STRUKTURAJ IN ‚RAZREŠEVATI!«

Želja meseca

ŽELIM, DA BI MNOŽIČNA OBČILA V MATIČNI DOMOVINI NEPRISTRANSKO PISALA O VSEH SLOVENCIH.

Utemeljitev:

● Vsi štirje krogi Slovencev sestavljajo naš narod: matični, zamejski, zdovski, izseljenski. Če kdo odklanja sedanjí režim v domovini, ni zato nič manj Slovenec kot tisti, ki ta režim podpira.

● Dejstvo je, da omenjenih Slovencev v matičnih množičnih občilih sploh ni, ali pa so samo takrat, kadar so predmet kakšnega režimskega napada.

● Zakaj tako? Menda bi bil že čas, da bi slovenska matična množična občila o vseh Slovencih nepristransko poročala. To je zahteva 20. stoletja. Tako ravnavo vse pravične družbe.

Mislím, da je predložena resolucija dobra. Če se kdo ne strinja, naj ga opozorim, da itak ni bila še nobena uresničena.

ČE STE RES TAKO VELIK IZUMITELJ, KAKO DA NISTE ODKRILI, DA SE PRI NAS SPLOH NE SPLAČA IZUM-LJATI?

Ste pri vas že kaj ukrenili proti uravnílovki? — Ja, sposobnejšim ni treba več toliko delati.

MLADI (OB OMEJENEM VPI-SU V ŠOLO IN NESRPEJE-MANJU VAJENCEV V TO-VARNO): »NIČ, SI BOMO PA Z DISKUTIRANJEM V M-LADINSKI ORGANIZACIJI UST-VARILI EKSISTENCO.«

mali oglasi

● **PREVAJALSKA PISARNA** v Münchnu uradno uredi prevode iz slovenščine in srbohrvaščine, piše prošnje in nudi pravno pomoč; kot tudi pouk nemškega in slovenskega jezika: Dipl. filolog **JOSEPH ARECH**, Pfeilschifterstraße 21, 8000 München 50; telefon (089) 14 13 702.

● Potujete v RIM? Dobrodošli v hotelu **BLED**, Via S. Croce in Gerusalemme 40, 00185 Roma, tel. (06) 777 102. Na razpolago so Vam komfortne sobe s kopalnico, klimatičnimi napravami in radiom, lastni parkirni prostor in restavracija v alpskem slogu. Zagotovljeno Vam je prijetno občutje med slovenskim osebjem. Lastnik: Vinko Levstik.

● Dragi rojaki! Za Vášo **SELITEV** v domovino se Vam toplo priporočamo. — Obrnite se na naslov: Gebr. **HORZEN**, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-4010 Hilden bei Düsseldorf. (Telefon 02 1 03 - 44 5 62). — Informacije dobite pisмено ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

● **STEREO-AVTORADIO** s kaseto samo DM 80.—; otroške **JEANS-HLAČE** že od DM 5.— naprej! Za ostale predmete zahtevajte naš prospekt oziroma cenik! — **JODE KG**, Marsstraße 15, D-8000 München 2, BRD.

● **ENOSTANOVANJSKO HIŠO**, takoj vseljivo, primerno za vsako obrt, stojčoč v Bohinjski Bistrici, ugodno prodam. — Natančnejše informacije dobite v Zahodni Nemčiji po telefonu št.

0 21 03 — 5 25 96, od 16. ure dalje pa kličite številko 0 21 04 — 4 16 94.

● Prodajam za devize **NEDOGRAJENO HIŠO** (10 x 12) z garažo, možno delavnico, pritličje vseljivo, inštalacije, trofazni tok napeljan s parcelo 3000 m², Parižlje, p. Braslovče. — Anton Škalički, Maierbacherstr. 32, 8045 Ismaning, ZRN.

● **VEČJO HIŠO**, zgrajeno do strehe, v Ankaranu pri Kopru blizu morja ugodno prodam. Lega je odlična! — Za točnejša pojasnila se javite na naslov: Ciril Zajc, Lebanova 11, YU-68000 Novo mesto, Slovenija, Jugoslavija. (Telefon št. 068 - 21947).

● **VISOKOPRITLIČNO HIŠO** z vrtom v Ljutomeru, Ulica dr. Franca Kovačiča 9, Slovenija, ugodno naprodaj. Ogled od 22. junija do 9. julija 1981. Prodajalec živi v Avstriji. — Za točnejša pojasnila se obrnite nanj: Franc Lebar, Webergasse 37, A-6850 Dornbirn, Austria.

● V središču Mežiške doline ugodno naprodaj **NOVA HIŠA** z lepim vrtom 960 m² najboljšemu ponudniku. — Natančnejša pojasnila daje: S. Sušnik, Kerzenheimerstr. 115 (S. Moškon), D-6719 Eisenberg, BRD.

● **HIŠO** s 1000 m² vrta v okolici Reke ugodno prodam. Ogled v času od 27. junija do 20. julija. — Za točnejše podatke se obrnite na naslov: Ana Schulz, Kölnische Str. 166, D-35 Kassel, BRD. (Telefonska št. po 18. uri: 0561/31 26 03).

● **VEČJO DELAVNICO**, oddaljeno od Celja 5 km, ob glavni cesti v smeri proti Mariboru, ugodno naprodaj. Delavnica meri približno 200 m² in ima vse priključke. Zgoraj lahko nadzidate dve stanovanji. — Točnejše podatke lahko dobite po telefonu št. 07461/3143 (Zahodna Nemčija).

Vse skupaj se že sliši kot zdršana plošča, vendar pa postaja njen hreščeči napev počasi nevzdržen.

Ljudje, ki en dan gledajo polne, že naslednji dan pa boljčijo v prazne police, ne morejo razumeti, kaj se pravzaprav dogaja. Jasno je, da imajo težave z uvozom in še z marsičim, vendar to ni zadostno opravičilo. Ali ni posređi še marsikaj drugega, na primer izsiljevanje cen, nezainteresiranost trgovine, nespošobnost posameznikov?

DELO, Ljubljana, 24. feb. 1981.

preberite !

PREVODE DOKUMENTOV, ki jih potrebujete za sklenitev zakona, vam radi poskrbijo slovenski duhovniki. Obrnite se vedno na najbližjega!

ZA CERKVENO POROKO potrebujete krstni list, ki ni star več kot tri mesece: Javite se en mesec pred poroko pri duhovniku, ki vas bo poročil, da lahko uredi oklice in dokumente in se zmeni s krajevnim župnikom za kraj in čas poroke.

NA VSEH URADIH, kjer vas sprašujejo po narodnosti ali državljanstvu, povejte najprej, da ste Slovenci, potem šele, da ste Jugoslovani. Pri izpolnjevanju vseh formularjev napišite pri rojstnem kraju vedno: Slovenija-Jugoslavija.

MALE OGLASE sprejema uredništvo »Naše luči« do 5. v mesecu pred naslednjo številko. Oglasi smejo obsegati največ 100 besed. Za vsebino oglasov uredništvo ne odgovarja. Cenik malih oglasov: Minimalna cena (do 20 besed) je: 200 avstrijskih šilingov, vsaka nadaljnja beseda pa 5 avstrijskih šilingov (ali pa enaka vrednost v drugi valuti). Oglase je treba vnaprej plačati. Uredništvo posređuje le naslov oglaševalca, na druga vprašanja glede malih oglasov ne odgovarja. Kdor hoče zvedeti za naslov oglaševalca, naj pošlje v pismu v denarju ali v mednarodnih poštah kuponih pristojbino za dvoje pisem za tujino.

še to in ono

»NORMALNO POMANJKANJE.«

Tako lahkó trdijo ponudniki blaga, ko kažejo na prazne police, potrošniki se pa kljub vsemu vprašujejo, če je »pomanjkanje normale« normalno.

Meso je, mesa ni. Mleko je, mleka ni. Margarina je, margarine ni.

Učitelj razlaga učencem besedna nasprotja: debel-suh, velik-majhen... hen...

»Tomaž, povej mi nasprotje od besede ‚prosto‘!«

»Zasedeno.«

o

»Bil sem še daleč v afriški puščavi. Naenkrat sem se znašel obdan od Marokancev: pred mano Marokanci, ob meni Marokanci, za mano Marokanci...«

»In kaj si storil?«

»Nič, vdal sem se in preprogo kupil.«

o

»Spoštovana gospa, od včeraj nisem imel ničesar v ustih. Ali bi mi ne mogli dati kakšne malenkosti?«

»Tu imate pet pfenigov. Kako pa ste prišli tako na psa?«

»Isto napako sem storil kot vi: bil sem preradodaren.«

o

Neki gospod je šel mimo neke hiše in naenkrat dobil z balkona na glavo pest peska. Ujezil se je, a naenkrat se je pojavil iz hiše pred njim fant s krtačo v roki in ga začel čistiti.

»To je pa res lepo od tebe. Kaj naj ti dam za to?«

»Večina mi da tako od 100 do 200 dinarjev.«

o

Turisti srečajo na indijanskem ozemlju na cesti indijanski par. On jaha na konju, ona pa, težko obložena, hodi ob njem.

»Poslušajte!« zakriči eden od turistov Indijancu na konju. »Kako to, da ne pustite svoje žene, da bi jahala?«

»Kako bedasto vprašanje!« odvrne Indijanec. »Kaj ne vidite, da nima konja?«

o

Uradnik svojemu šefu: »Gospod šef, jutri bi šel rad na pogreb svoje tašče.«

»Ja, ljubi moj, kdo ne bi šel rad?«

o

»Izmislil sem si nov način zaslužka.«

»In nese?«

»O, ja! Kupil sem dva goloba pismošoša. Zjutraj ju prodam, zvečer se pa vrmeta.«

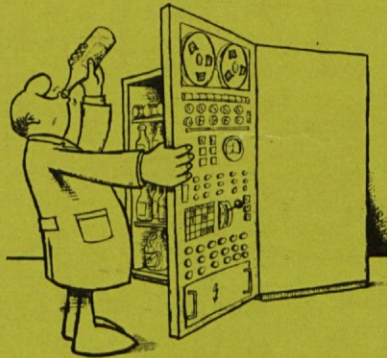
o

če se držite preresno, ste smešni

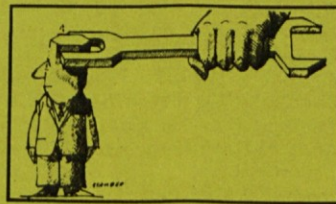
Mož, ki mu je umrla žena, pride v pogrebni zavod kupit krsto.

»Katero krsto bi mi priporočili?« vpraša uslužbenca.

»Ne vem: krste iz cinka so bolj trpežne, lesene so pa bolj zdrave.«

smeh iz YU

Mene pa nič ne skrbi, kako bo, saj je bilo še vedno drugače, kot smo mislili, da bo.

STRNIMO SVOJE VRSTE — PRED TRGOVINAMI S KAVO, MASLOM, PRALNIM PRAŠKOM IN SLADKORJEM!

Ko bi besede lahko spremenili v energijo, bi s poprečnim kongresom lahko razsvetlili večje mesto.

Po PAVLIHU

Gost natarjarju: »Ali imate še ti-sto belo vino od včeraj?«

»Še.«

»No, potem mi prinesite pivo!«

o

Soseda sosedi: »Ne bom se spuščala v podrobnosti. Saj sem vam že itak povedala več, kot sem zvedela.«

o

Gost krčmarju: »Kaj ste vlili prej v kozarec, viski ali vodo?«

»Viski.«

»No, bom še enkrat srknil: morda pa le pridem do viskija.«

o

»Ali ti veliko popiješ?«

»Niti ne. Največ polijem, preden pridem s kozarcem do ust.«

o

Polica j ustavi voznika avta: »Pa ja nimate te vaše pločevine za avto?«

»Seveda ne. Saj bi moral sicer že zdavnaj delati šoferski izpit.«

o

V trgovini.

»Ali lahko prinesem ruto nazaj, če ženi ne bo všeč?«

»Lahko.«

»Kolkokrat?«

o

Na eno oko slepi mož bi rad spet videl na obe očesi. Zdravnik za očesne bolezni mu obljubi, da mu bo presadil tuje oko; le preskrbeti mu ga mora.

Lepega dne se pelje enooki z avtom po deželni cesti, kar ga divlje prehití drug avto. Po nekaj ovinkih se drugi avto zaleti v drevo: avto je razbit, voznik mrtev. Enooki hiti na mesto nesreče, izdere mrtvemu oko in hiti z njim v kliniko.

Presajenje očesa uspe in že čez dva dni lahko bere bivši enooki časopis. Oči mu obstanejo pri naslovu članka: »Policija pred nerešljivo uganko: voznik avta z dvema steklenima očesoma se je smrtno pone-srečil.«

o

Mladi škot je šel zvečer s svojim dekletom v mesto. Ko se je vrnil domov, je bil njegov oče še pokonci.

»Spet si šel z njo v mesto?« mu je oče očital. »Gotovo je to stalo spet goro denarja!«

»Samo dva šilinga in pol.«

»No, to še gre.«

»Več ni imela.«

Erscheinungsort: Klagenfurt
Verlagspostamt: A-9020 Klagenfurt
P. b. b.

SLOVENSKI DUHOVNIKI PO EVROPI

ANGLIJA

Ludvik Rot, 62 Offley Road, London S. W. 9. (Tel. 01-735-6655).

AVSTRIJA

Ciril Lavrič, Kirchenstr. 1, 4053 Haid b. Ansfelden. (Tel. 07229 - 83 56).

P. Jožef Lampret, minorit, Mariahilferplatz 3, A-8020 Graz.

P. Janko Bohak OFM, Canisianum, 6020 Innsbruck. (Tel. 0522 - 22 9 59).

P. Stanko Rijavec CMF, 1080 Wien, Bennog. 21. (Tel. 0222 - 43 98 554).

Slovenski socialni urad, Seitzerg. 5/II, 1010 Wien I. (Tel. 0222 - 63 25 07).

Janez Žagar, Feldeggasse 1, 6800 Feldkirch, Vorarlberg.

(Tel. 05522 - 26 4 04 ali 05522 - 21 5 85).

Slovenski dušnopastirski urad, Fridtjof-Nansen-Str. 3, 9800 Spittal/Drau.

(Tel. 04762 - 37 1 24).

BELGIJA

Vinko Žakelj, Guill. Lambert laan 36, B-3640 Eisden. (Tel. 011 - 76 22 01).

Kaziimir Gaberc, avenue L. Empain 19, Marcinelle, B-6001 Charleroi.

(Tel. 071 - 36 77 54).

FRANCIJA

Nace Čretnik, 78 Avenue Gambetta, 75020 Paris. (Tel. 1/361-80-68).

Jože Flis, 3 Impasse Hoche, 92320 Chatillon. (Tel. 1/253-64-43).

Stanislav Kavalarič, Presbytère Ste. Barbe, rue de Lens, 62680 Mericourt.

Anton Dejak, 4 rue Sainte Barbe, 57710 Aumetz.

Msgr. Stanko Grims, 259 bis Avenue de l'Europe, 57800 Freyming-

Merlebach.

Franjo Pavalec, 17 rue de Sospel, 06300 Nice. (Tel. 93/56 66 01).

NEMČIJA

Dr. Janez Zdešar, 8 München 2, Schubertstr. 2-I. (Tel. 089 - 53 64 53).

Anton Štekl, 1 Berlin 61, Methfesselstraße 43, Kolpinghaus. (Tel. 030

- 785 30 91 do 93), in 1 Berlin, Kolonnenstraße 40. (Tel. 030 - 784 84 34).

Ivan Ifko, 43 Essen 12, Bausemshorst 2. (Tel. 0201 - 34 40 45).

Pavel Uršič, 42 Oberhausen 11, Oskarstr. 29. (Tel. 0208-64 09 76).

Martin Mlakar, 5657 Haan 1, Hochdahler Str. 14. (Tel. 02129 - 13 92).

Vladimir Jereb, 6 Frankfurt 70, Holbeinstr. 70. (Tel. 0611 - 63 65 48).

Stanko Gajšek, 68 Mannheim 1, A 4, 2. (Tel. 0621 - 28 5 00).

Ciril Turk, 7 Stuttgart 1, Staffenbergstr. 64. (Tel. 0711 - 23 28 91).

Janez Demšar, 7417 Pfullingen, Burgstr. 7. (Tel. 07121 - 7 75 25).

Dr. Franc Felc, 798 Ravensburg, Raueneeggstr. 13. (Tel. 0751 - 2 20 00).

Vili Stegu, 8070 Ingolstadt, Hohe Schulstr. 3 1/2. (Tel. 0841 - 3 44 74).

Jože Bucik, 89 Augsburg 22, (Göggingen), Klausenberg 7 c.

(Tel. 0821 - 9 79 13).

P. Janez Sodja, 8 München 80, Röntgenstr. 5. (Tel. 089 - 98 19 90).

Dr. Branko Rozman, 8 München 2, Schubertstr. 2-I. (Tel. 089 - 53 64 53).

Marijan Bečan, 8 München 2, Schubertstr. 2-I. (Tel. 089 - 53 64 53).

NIZOZEMSKA

Vinko Žakelj, Guill. Lambert laan 36, B-3640 Eisden.

(Tel. 011/76 22 01) Belgie.

ŠVEDSKA

Jože Drolc, Parkgatan 14, 41138 Göteborg. (Tel. 031 - 49 53 68).

Jože Bratkovič, Gamla Nissastigen 65, 31300 Oskarström.

ŠVICA

P. Fidelis Kraner, Schaffhauserstr. 466, CH-8052 Zürich.

(Tel. 01/301 31 32; zasebno: 01/301 44 15).

P. Damijan Frlan, Kapuzinerstr. 18, CH-4500 Solothurn.

(Tel. 065 - 22 71 33).